

การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา
อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

นายปัญญา ตรีศักดิ์

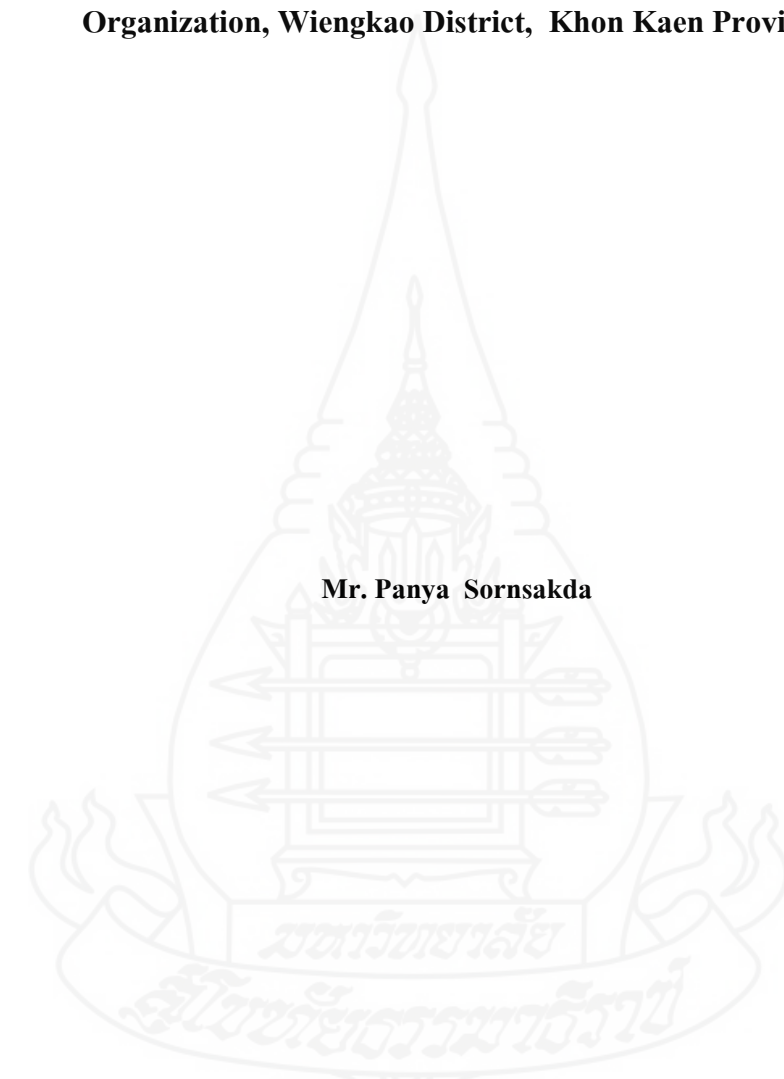

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2555

**Result Based Management of Muangkaopattana Sub district Administrative
Organization, Wiengkao District, Khon Kaen Province**

Mr. Panya Sornsakda

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Public Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University

2012

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น
ชื่อและนามสกุล	นายปัญญา ศรีศักดิ์ดา
แขนงวิชา	บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. เสน่ห์ จุ้ยโต

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2556

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เสน่ห์ จุ้ยโต)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. จีระ ประทีป)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุรีย์ เข็มทอง)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษา ค้นคว้าอิสระ การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

ผู้ศึกษา นายปัญญา ศรีศักดิ์ รหัสนักศึกษา 2543000661 **ปริญญา** รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เสน่ห์ จุ้ยโต **ปีการศึกษา** 2555

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการดำเนินงานการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น (2) เปรียบเทียบการดำเนินงานการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำนวน 4,679 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาจำนวน 368 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มแบบตามสะดวก เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และค่าทดสอบเชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับมาก (2) ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษาและรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์มี 3 ประการ ได้แก่ ควรจัดให้มีระบบประชาสัมพันธ์ทุกหมู่บ้านและมีน้ำใจอย่างเพียงพอ ควรมีการส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆอย่างต่อเนื่องและควรจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา จังหวัดขอนแก่น

Independent Study title: Result Based Management of Muangkaopattana
Sub district Administrative Organization,
Wiengkao District, Khon Kaen Province

Author: Mr. Panya Sornsakda; **ID:** 2543000661;

Degree: Master of Public Administration;

Independent Study advisor: Dr. Saneh Juito, Associate Professor;

Academic year: 2012

Abstract

The purposes of this study were to (1) study the performance of result-based management of Mueang Kao Pattana Sub- district Administrative Organization, Wieng Kao District, Khon Kaen Province (2) compare the performance of result-based management of Mueang Kao Pattana Sub- district Administrative Organization Wieng Kao District, Khon Kaen Province, classified by personal factor (3) study the approach to enhance the performance of result-based management of Mueang Kao Pattana Sub- district Administrative Organization, Wieng Kao District, Khon Kaen Province .

Population consisted of 4,679 residents of Muang Kao Pattana Sub-district Administrative Organization, Wieng Kao District, Khon Kaen Province, from which samples of 368 were obtained via Taro Yamane calculation method. Convenient sampling method was applied. Instrument used was questionnaire. Statistical tools employed were percentage, mean, standard deviation, T-test, ANOVA and Scheffe.

The result showed that: (1) the overall opinions on the performance of result-based management of Mueang Kao Pattana Sub- district Administrative Organization, Wieng Kao District, Khon Kaen Province were in moderate level in all six aspects which were infrastructure, quality of lives promotion, community organizing and maintaining social order, planning for commercial investment and tourism, management and conservation of natural resources and environment, religions, culture, art, and local wisdom aspects, with the highest mean on quality of lives promotion (2) those with different ages, education and income levels had different opinions with 0.05 level of statistical significance (3) three approaches were recommended to enhance the performance of result-based management of Mueang Kao Pattana Sub- district Administrative Organization, Wieng Kao District, Khon Kaen Province: water supply with adequate amount of water should be provided to all villages, promotion and development of occupational groups should be conducted continuously, also, tourism activities should be consistently carried on so to generate revenue to community residents.

Keywords: Result Based Management, Mueang Kao Pattana Sub-district Administrative Organization, Khon Kaen Province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระเรื่อง การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสนห์ จุ้ยโต อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการศึกษาอิสระ นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ตลอดจนขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ศึกษาเป็นอย่างดี ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอขอบคุณคณะผู้บริหารและพนักงานงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนในการจัดเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช รุ่นที่ 8 (กลุ่มอุดรธานี) ที่ได้ให้ข้อมูลและช่วยเหลือในการทำการศึกษาอิสระจนสำเร็จ ผู้ศึกษา และขอขอบคุณคุณสุพัตรา ศรีศักดิ์ดา ที่คอยให้กำลังใจและช่วยเหลือสนับสนุนในการจัดทำการศึกษาครั้งนี้ขออวยพรให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ปัญญา ศรีศักดิ์ดา

กรกฎาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การศึกษา.....	4
กรอบแนวคิดการศึกษา.....	5
สมมุติฐานการศึกษา.....	6
ขอบเขตของการศึกษา.....	6
นิยามศัพท์.....	8
ประโยชน์ที่จะได้รับ.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์.....	10
การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	44
ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล.....	45
ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น	47
ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	57
ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น	76
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
สรุปผลการศึกษา.....	78
อภิปรายผล.....	84
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก	94
ก รายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ.....	95
ข หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย.....	97
ค แบบสอบถามงานวิจัย.....	101
ประวัติผู้ศึกษา.....	108

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล..... 45
ตารางที่ 4.2	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ในภาพรวม..... 47
ตารางที่ 4.3	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน..... 49
ตารางที่ 4.4	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต..... 50
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย..... 51
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว..... 53
ตารางที่ 4.7	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม..... 54
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น..... 55

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test ในการเปรียบเทียบระดับ ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามเพศ.....	57
ตารางที่ 4.10	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ f-test ในการเปรียบเทียบระดับ ความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามอายุ.....	58
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ f-test ในการเปรียบเทียบระดับ ความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษา.....	60
ตารางที่ 4.12	แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่.....	62
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่.....	63
ตารางที่ 4.14	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและ การท่องเที่ยว ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่.....	64
ตารางที่ 4.15	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่.....	65
ตารางที่ 4.16	ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่.....	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ f-test ในการเปรียบเทียบระดับ ความคิดเห็นต่อผลการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามอาชีพ.....	67
ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ f-test ในการเปรียบเทียบระดับ ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้.....	68
ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่.....	70
ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตขององค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่.....	71
ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่.....	72
ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่.....	73
ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่.....	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่.....	75
ตารางที่ 4.25 ข้อเสนอแนะการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น	76

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดการศึกษา..... 5
ภาพที่ 2.1	หลักการพื้นฐานของการวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กร..... 15
ภาพที่ 2.2	แสดงโครงสร้างฝ่ายการเมืององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา..... 29
ภาพที่ 2.3	แสดงโครงการสร้างส่วนราชการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา..... 30

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่ประเทศไทยได้เริ่มปฏิรูประบบบริหารงานภาครัฐครั้งใหญ่ ภายใต้กรอบแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Administration) ในปี พ.ศ. 2545 นั้น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้ผลักดันการนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้กับหน่วยงานภาครัฐราชการไทยมาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดินฉบับที่ 5 พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้ระบบการบริหารงานภาครัฐเป็นการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management) ตามบทบัญญัติที่ว่า “การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจภาครัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้กับท้องถิ่น การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน”

ในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ปรากฏในส่วนของการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ดำเนินงานโดยกระทรวงมหาดไทย ซึ่งได้ออกระเบียบว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 โดยกำหนดให้ “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี และแผนการดำเนินงานโดยไม่ต้องผ่านความเห็นชอบจากสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี และแผนการดำเนินงานจะต้องมุ่งเน้นให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานเป็นหลัก”

องค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารจัดการ ทั้งการบริหารงานบุคคล การเงิน และการคลัง รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มีภารกิจอำนาจหน้าที่ที่สำคัญตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2552 ซึ่งกำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีภารกิจอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ได้กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยได้มีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2549 ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ส่งผลให้ภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีขอบข่ายงานที่กว้างขวางขึ้น

สืบเนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองภาครัฐขององค์กรหนึ่งถึงแม้การบริหารจัดการภารกิจตามอำนาจหน้าที่ที่จะมีความเป็นอิสระ แต่ในทางปฏิบัติต้องยึดหลักความถูกต้องชอบธรรมทางกฎหมายเป็นสำคัญ มีระบบและกระบวนการบริหารที่คำนึงถึงหลักการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ หลักนิติธรรมหลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่าและที่สำคัญในการดำเนินงานต้องเน้นหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management) โดยองค์กรต้องกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives) และเป้าหมาย (Targets) ของการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนมีการกำหนดปัจจัยแห่งความสำเร็จของงาน และกำหนดตัวชี้วัด (Key Performance Indicators : KPIs) ที่สามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรมเพื่อใช้ในการประเมินองค์กรว่า มีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่ ซึ่งต้องอาศัยการมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร สมาชิกขององค์กรตลอดถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องกับการภารกิจขององค์กร เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อปัญหา และความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการจากองค์กรได้เป็นอย่างดีและมีสัมฤทธิ์ผล (ทิพาวดี เมฆสวรรค์ ,2543: 13-14)

การกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลนำหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการภารกิจตามอำนาจหน้าที่นั้นเป็นกลไกช่วยให้องค์กรสามารถควบคุมการทำงานให้เป็นไปตามกลยุทธ์ วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ เนื่องจากมีดัชนีชี้วัดผลสำเร็จของการดำเนินงานที่วัดผลในแง่มุมต่างๆซึ่งจะช่วยให้้องค์กรสามารถบริหารและดำเนินงานได้อย่างมั่นใจในขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความสามารถในการดำเนินงานขององค์กรว่ามีคุณภาพและบรรลุตามความคาดหวังของประชาชนได้ในระดับใดแต่ในทางปฏิบัติพบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันไม่ได้เน้นการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ แต่เน้นเฉพาะกิจกรรมหรือ โครงการ ผู้บริหารองค์กรขาดความสนใจในการดำเนินงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่เข้าใจหลักการดำเนินงานทำให้ต่อต้านการกำหนดตัวชี้วัดผลงานของผู้ปฏิบัติ และบางแห่งพบว่าขาดผู้รับผิดชอบในการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (จตุพร พูลแก้ว, 2545: 62)

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนงลักษณ์ ชื่นแฉ่ง (2535) เรื่องการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ที่พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวทางการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์แต่ในทางปฏิบัติพบว่า นายกษัตริย์ความรู้ความเข้าใจทักษะและความชำนาญด้านการบริหารงานขาดทฤษฎีบริหารตามหลักวิชาการและการมีส่วนร่วมส่งผลให้การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การบริหารการพัฒนาและกำหนดนโยบายพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลยังเป็นแบบศูนย์รวมอำนาจทำให้การดำเนินงานตามภารกิจไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ที่นำหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการภารกิจตามอำนาจหน้าที่ซึ่งจากการวิเคราะห์สามารถแยกประเด็นภารกิจที่ตรงกับสภาพปัญหาในพื้นที่ออกเป็น 6 ด้านได้แก่ 1) ด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการวางแผนการส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว 5) การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งภารกิจดังกล่าวนี้ ถือเป็นภารกิจหลักที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาจะต้องดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดแต่จากการดำเนินงานที่ผ่านมายังพบปัญหาคล้ายกับที่กล่าวมาข้างต้น อีกทั้งประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการภารกิจน้อยขาดการสำรวจและนำข้อมูลปัญหาความต้องการที่แท้จริงของประชาชนหรือผู้มีส่วนได้เสียมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นทำให้การจัดทำแผนพัฒนาส่วนใหญ่จะเน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ไม่ครอบคลุมภารกิจทั้งหมดที่รับผิดชอบ และพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการนำแนวคิด ทักษะและกระบวนการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการดำเนินงานตามภารกิจในระดับที่น้อยมาก โดยเฉพาะขั้นตอนการวัดและตรวจสอบผลการดำเนินงาน ทำให้องค์กรขาดการวิเคราะห์และประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานอย่างจริงจัง

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ว่าเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและปรับปรุงการดำเนินงานขององค์กรให้เกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบและอาจใช้เป็นแนวทางสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

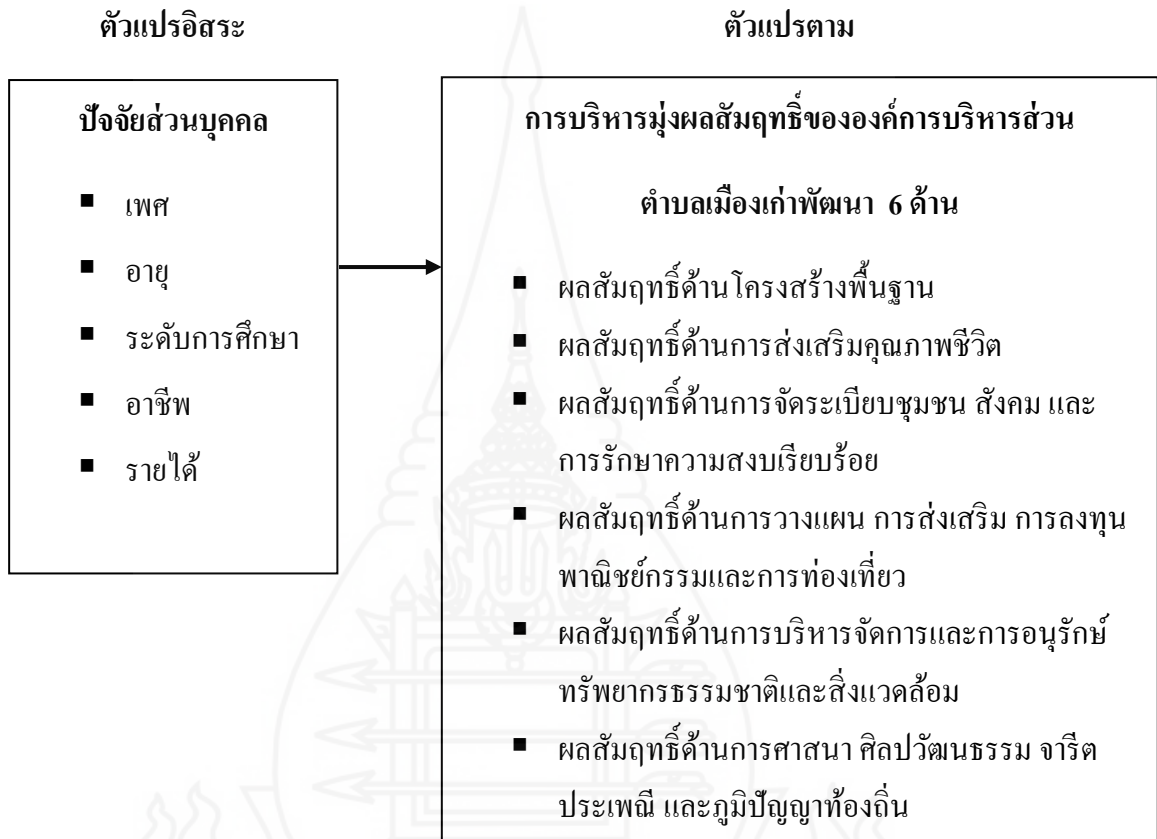
2.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

4. สมมุติฐานการศึกษา

- 4.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นแตกต่างกัน
- 4.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นแตกต่างกัน
- 4.3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นแตกต่างกัน
- 4.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นแตกต่างกัน
- 4.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นแตกต่างกัน

5. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

5.1 ด้านเนื้อหา งานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อผลสัมฤทธิ์ของการบริหารงานตามภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นจำนวน 6 ด้าน ดังนี้

- 5.1.1 ผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 5.1.2 ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- 5.1.3 ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 5.1.4 ผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว
- 5.1.5 ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5.1.6 ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

5.2 ด้านตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

5.2.1 **ตัวแปรอิสระ** ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศอายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้

5.2.2 **ตัวแปรตาม** ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 ด้าน ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน
- 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- 3) ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 4) ผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
- 5) ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6) ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

5.3 ด้านกลุ่มบุคคลพื้นที่การศึกษาและช่วงเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาในกลุ่มประชาชนที่อายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีภูมิลำเนาหรือเขตที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่าจังหวัดขอนแก่น ที่สามารถอ่านออกเขียนได้มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ โดยเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลในเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2556 เป็นเวลา 1 เดือน

6. นวัตกรรม

6.1 การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา หมายถึง การดำเนินงานตามภารกิจที่บรรลุตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ประกอบด้วยผลสัมฤทธิ์ ทั้งหมด 6 ด้าน ดังนี้

6.1.1 **ผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** หมายถึง การดำเนินงานตามภารกิจด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำเร็จตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตร การจัดให้มีและการบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่นการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำการสาธารณสุขปโภคและการก่อสร้างอื่นๆและการสาธารณสุขการ

6.1.2 **ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต** หมายถึง การดำเนินงานตามภารกิจด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่สำเร็จตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่กำหนด ได้แก่ การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ จัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่ประชุมการกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะการสังคมสงเคราะห์การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กสตรี คนชราและผู้ด้อยโอกาสการส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชนการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล

6.1.3 **ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย** หมายถึง หมายถึง การดำเนินงานตามภารกิจด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยที่สำเร็จตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่กำหนด ได้แก่ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การคุ้มครองและดูแลทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินการผังเมืองการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง การควบคุมอาคาร

6.1.4 **ผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว** หมายถึง การดำเนินงานตามภารกิจด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยวที่สำเร็จตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่กำหนด ได้แก่การส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว จัดให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ การบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร จัดให้มีตลาด ส่งเสริมการท่องเที่ยว กิจการเกี่ยวกับพาณิชย์ การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ การพาณิชย์กรรมและการส่งเสริมการลงทุน

6.1.5 **ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** หมายถึง การดำเนินงานตามภารกิจด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำเร็จตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่กำหนด ได้แก่

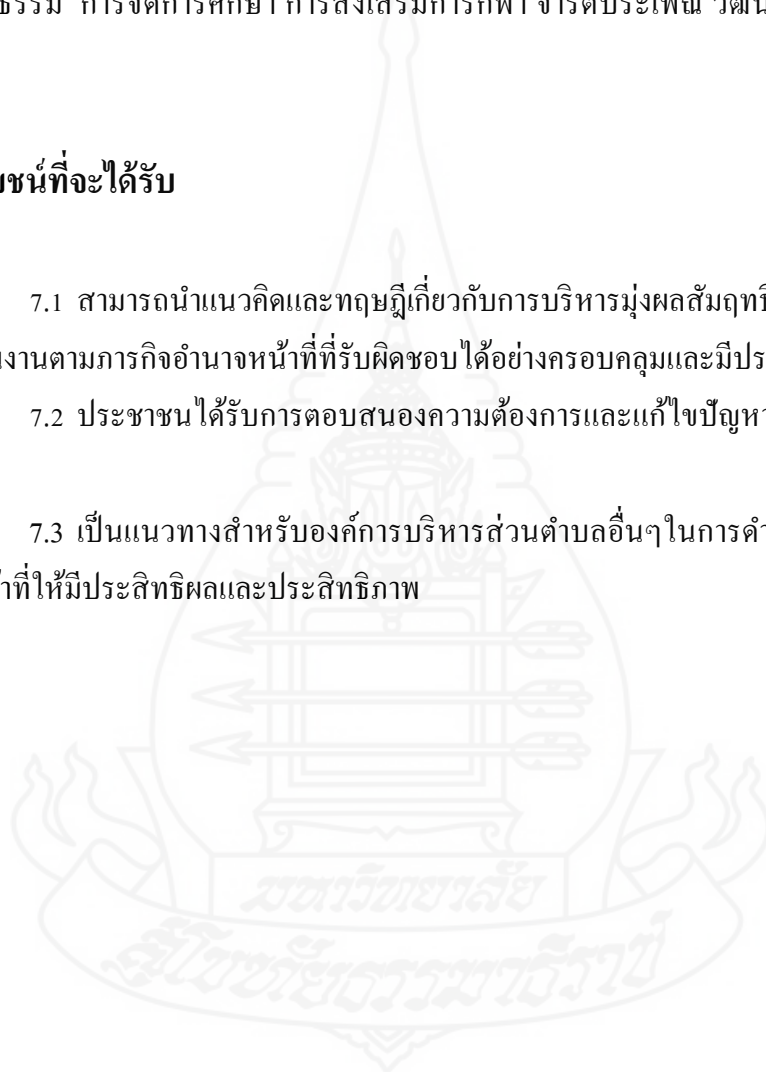
การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินสาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

6.1.6 ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญา

ท้องถิ่น หมายถึง การดำเนินงานตามภารกิจด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำเร็จตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่กำหนด ได้แก่ การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การจัดการศึกษา การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

7. ประโยชน์ที่จะได้รับ

- 7.1 สามารถนำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการดำเนินงานตามภารกิจอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ
- 7.2 ประชาชนได้รับการตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริงและเหมาะสม
- 7.3 เป็นแนวทางสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ในการดำเนินงานตามภารกิจอำนาจหน้าที่ให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดขอนแก่น ผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
2. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ในช่วงทศวรรษที่ 1980 เป็นต้นมา รัฐบาลของประเทศที่พัฒนาทั้งในทวีปยุโรป อเมริกาเหนือ และออสเตรเลีย ได้เร่งปฏิรูประบบราชการทั้งนี้เนื่องจากประเทศเหล่านั้นประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจทั้งในเรื่องการแข่งขันการค้าระหว่างประเทศ การใช้จ่ายของรัฐที่มีสัดส่วนสูง เมื่อเทียบกับรายจ่ายรวมทั้งประเทศ ปัญหาการขาดดุลของงบประมาณภาครัฐและปัญหาเรื่องความล่าช้าในการบริการประชาชน รัฐบาลของประเทศเหล่านั้นจึงต้องการที่จะปรับปรุงระบบการบริหารงานราชการให้มีความทันสมัย ขจัดความไม่คล่องตัวทางการบริหารตลอดจนได้เปลี่ยนแปลงกระบวนการบริหารแบบเดิมที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อบัญชีนำเข้า และกฎระเบียบมาใช้วิธีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management: RBM) เพื่อปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารรัฐกิจให้มีลักษณะเป็นอย่างภาคธุรกิจเอกชน (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2543: 145) โดยมุ่งเน้นถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงานกำหนดยุทธศาสตร์วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรพร้อมทั้งต้องสร้างตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานที่ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้

1.1 ความหมายและแนวความคิดของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ระบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มักจะมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป เช่น การบริหารงานโดยยึดวัตถุประสงค์ (Management by Objective: MBO) หรือการบริหารผลการดำเนินงาน (Performance Management) ซึ่งมีแนวความคิดหลักเหมือนกัน แม้ว่าจะแตกต่างกันไปบ้างในรายละเอียด การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

Canadian International Development Agency ; CIDA (1999) : ไม่มีเลขหน้า
 อ้างถึงในไพบูลย์ โพธิ์สุวรรณ, 2551 : 49) กล่าวว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นวิธีการในการ
 ปรับปรุงการบริหารให้เกิดประสิทธิผล (Effectiveness) และโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้
 (Accountability) โดยที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย ประเมินความ
 เสี่ยง กำกับติดตามกระบวนการดำเนินงานเพื่อการบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้รวมถึงการมี
 ส่วนร่วมในการตัดสินใจทางบริหารและการรายงานผลการปฏิบัติงาน

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2543: 146) กล่าวว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
 เป็นการบริหารที่เน้นการวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงาน
 แบบมีส่วนร่วมผู้บริหารในแต่ละระดับขององค์กรต้องยอมรับและคำนึงถึงผลงานรวมทั้งต้องให้
 ความสำคัญกับการจัดวางระบบการตรวจสอบผลงานและการให้รางวัลตอบแทน
 ผลงาน (PerformanceRelated)

ทิพาดี เมฆสุวรรณ (2543 : 12) ได้ให้ความหมายของการบริหารแบบมุ่ง
 ผลสัมฤทธิ์ ว่าเป็นการบริหาร โดยมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์หรือความสัมฤทธิ์ผลเป็นหลัก ใช้ระบบ
 การประเมินผลงานที่อาศัยตัวบ่งชี้เป็นตัวสะท้อนผลงานให้ออกมาเป็นรูปธรรม เพื่อการพัฒนา
 ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นและแสดงผลงานต่อสาธารณะ

จากที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่าการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์
 (ResultsBasedManagement:RBM) เป็นการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อผลการดำเนินงานและ
 การตรวจวัดผลสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ทั้งในแง่ของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต
 และผลลัพธ์ซึ่งจะต้องมีการกำหนดตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงาน(Key Performance Indicators :
 KPIs) รวมทั้งการกำหนดเป้าหมาย (Targets) และวัตถุประสงค์ (Objectives) ไว้ล่วงหน้าโดยอาศัย
 การมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหารสมาชิกขององค์กร และตลอดถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ
 (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์กร

การบริหารงานของภาครัฐในอดีตจะเน้นที่การบริหารปัจจัยนำเข้า (Inputs)
 ซึ่งได้แก่ทรัพยากรต่างๆ ที่รัฐจะนำมาใช้ในการปฏิบัติงานคือ เงิน คน วัสดุ ครุภัณฑ์ต่างๆ โดยเน้น
 การทำงานตามกฎระเบียบ และความถูกต้องตามกฎหมาย และมาตรฐานแต่การบริหารแบบมุ่ง
 ผลสัมฤทธิ์จะเน้นที่ผลลัพธ์(Outcomes) ของงานโดยจะให้ความสำคัญที่การกำหนดพันธกิจและ
 วัตถุประสงค์ของโครงการ/งาน เป้าหมายที่ชัดเจน การกำหนดผลผลิตและผลลัพธ์ที่ต้องการของทุก
 โครงการในองค์กรให้สอดคล้องเป็นไปในทางเดียวกับภารกิจและวัตถุประสงค์ขององค์กรมี
 การกำหนดตัวบ่งชี้วัดผลการทำงานหลัก (Key Performance Indicators-KPI) ไว้อย่างชัดเจน เป็นที่
 เข้าใจของทุกคนในองค์กร การวัดความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานโดยใช้ตัวบ่งชี้วัดดังกล่าว

การยืดหยุ่นทางการบริหารและสนับสนุนทรัพยากรแก่ผู้บริหารระดับล่างอย่างเหมาะสมการประเมินผลการปฏิบัติงานและการให้ค่าตอบแทนตามผลงาน ตลอดจนการปรับปรุงพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้น เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการจากองค์กรของรัฐได้เป็นอย่างดี

ปัจจัยหลักพื้นฐานที่ทำให้การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ประสบความสำเร็จคือการมีระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องเชื่อถือได้ไม่ว่าจะเป็นระบบข้อมูลตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบความคืบหน้าของการปฏิบัติงาน หรือระบบการเงินและบัญชีที่สามารถให้ข้อมูลแยกรายโครงการ เพื่อให้ทราบต้นทุนค่าใช้จ่ายในแต่ละงาน การได้รับข้อมูลที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้บริหารทุกระดับตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่าการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management : RBM) จึงเป็นการบริหารเพื่อการจัดการให้ได้ทรัพยากรการบริหารมาอย่างประหยัด (Economy) เน้นใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และการได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมายขององค์กร (Effectiveness)

1.2 กระบวนการของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จะประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญๆ 4 ขั้นตอน (วิระยุทธ ชาติกาญจน์, 2547: 2-3) ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 การวางแผนกลยุทธ์ขององค์กร

ซึ่งองค์กรจะต้องทำการกำหนดทิศทางโดยรวมว่า ต้องการที่จะทำอะไร อย่างไรซึ่งเป็นเรื่องของการวางยุทธศาสตร์หรือวางแผนกลยุทธ์ เพื่อทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ทั้งภายนอกและภายในองค์กร (SWOT Analysis) และให้ได้มาซึ่งเป้าหมายสูงสุดท้ายที่ต้องการขององค์กร หรือวิสัยทัศน์ (Vision) อันนำไปสู่การกำหนดพันธกิจ (Mission) เป้าหมาย (Target) วัตถุประสงค์ (Objective) และกลยุทธ์การดำเนินงาน (Strategy) รวมทั้งพิจารณาถึงปัจจัยสำคัญแห่งความสำเร็จขององค์กร (Critical Success Factors) และสร้างตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ในด้านต่างๆ

1.2.2 การกำหนดรายละเอียดของตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงาน

เมื่อผู้บริหารขององค์กรได้ทำการตกลงร่วมกับตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงานแล้วจะเริ่มดำเนินการสำรวจเพื่อหาข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับสภาพในปัจจุบัน (Baseline Data) เพื่อนำมาช่วยในการกำหนดความชัดเจนของตัวบ่งชี้ดังกล่าว ทั้งในเชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) เวลา (Time) และสถานที่หรือความครอบคลุม (Place) อันเป็นเป้าหมายที่ต้องการของแต่ละตัวบ่งชี้

1.2.3 การวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงาน

ผู้บริหารจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินงานของแต่ละตัวบ่งชี้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เช่นรายเดือนรายไตรมาส รายปี เป็นต้น เพื่อแสดงความก้าวหน้าและสัมฤทธิ์ผลของการดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ อย่างไรก็ตาม นอกจากนี้อาจพิจารณาที่จะจัดให้มีคณะบุคคลเพื่อทำการตรวจสอบผลการดำเนินงานเป็นเรื่องราวไปก็ได้

1.2.4 การให้รางวัลตอบ

หลังจากที่ได้พิจารณาผลการดำเนินงานแล้ว ผู้บริหารจะต้องมีการให้รางวัลตอบแทนตามระดับของผลงานที่ได้ตกลงกันไว้ นอกจากนี้ อาจจะมีการให้ข้อเสนอแนะหรือกำหนดมาตรการบางประการเพื่อให้มีการปรับปรุงผลงานให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

1.3 ลักษณะขององค์การบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

องค์การที่ได้ใช้ระบบการบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์จะมีลักษณะทั่วไปดังต่อไปนี้ (ทิพาวดี เมฆสวรรค์, 2543: 20-22)

- 1) มีพันธกิจวัตถุประสงค์ขององค์การที่ชัดเจนและมีเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมโดยเน้นที่ผลผลิตและผลลัพธ์ ไม่เน้นกิจกรรมหรือการทำงานตามกฎระเบียบ
- 2) ผู้บริหารทุกระดับในองค์การต่างมีเป้าหมายของการทำงานที่ชัดเจน และเป้าหมายเหล่านั้นสั้นกระชับ ไม่คลุมเครือ และเป็นเป้าหมายที่มีฐานมาจากพันธกิจขององค์การนั้น
- 3) เป้าหมายจะวัดได้อย่างเป็นรูปธรรมโดยมีตัวบ่งชี้ที่สามารถวัดได้ เพื่อให้สามารถติดตามผลการปฏิบัติงานได้ และสามารถเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานกับองค์การอื่นที่มีลักษณะงานที่เทียบเคียงกันได้
- 4) การตัดสินใจในการจัดสรรงบประมาณให้หน่วยงานหรือ โครงการต่างๆจะพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ของงานเป็นหลัก ซึ่งจะสอดคล้องกับการให้ค่าตอบแทนสวัสดิการและรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ที่จะประเมินจากผลการปฏิบัติงานเป็นหลัก
- 5) เจ้าหน้าที่ทุกคนรู้งานที่องค์การคาดหวังคืออะไร ทุกคนในองค์การจะคิดเสมอว่างานที่ตนทำอยู่นั้นเพื่อให้เกิดผลอย่างไร ผลที่เกิดขึ้นจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายของโครงการและองค์การอย่างไร และทุกคนรู้สึกรับผิดชอบต่อผลงานที่ได้กำหนดไว้อย่างเหมาะสมกับกำลังความสามารถของแต่ละคน
- 6) มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ การบริหารเงิน บริหารคนสู่หน่วยงานระดับล่างเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุผลได้อย่างเหมาะสม เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้บริหารระดับต้นและระดับกลาง

7) ซึ่งเข้าใจปัญหาเป็นอย่างดีได้เป็นผู้แก้ปัญหาและสะสมประสบการณ์เพื่อก้าวสู่ผู้บริหารระดับที่สูงขึ้นไป ซึ่งนอกจากช่วยลดขั้นตอนในการทำงาน แก้ปัญหาการทำงานที่ล่าช้าแล้ว ยังเป็นการเพิ่มความยืดหยุ่นและประสิทธิภาพในการทำงานอีกด้วย

8) มีระบบสนับสนุนการทำงาน ในเรื่องระเบียบการทำงาน สถานที่ อุปกรณ์ในการทำงาน เช่นระเบียบที่สั้นกระชับในเรื่องที่จำเป็นเท่านั้น มีสถานที่ทำงานที่สะอาดเป็นระเบียบ และมีเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนให้สามารถตัดสินใจบนฐานข้อมูลที่ต้องการและให้บริการได้อย่างรวดเร็ว ทันเวลา

9) มีวัฒนธรรมและอุดมการณ์ร่วมกันเพื่อการทำงานที่สร้างสรรค์ เป็นองค์การที่มุ่งเน้นจะทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นองค์การเอื้อการเรียนรู้ที่เปิดกว้างต่อความคิดและความรู้ใหม่ๆ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี

10) เจ้าหน้าที่มีขวัญและกำลังใจดี เนื่องจากมีโอกาสปรับปรุงงาน และได้ดูแลพินิจในการทำงานที่กว้างขวางขึ้นทำให้ผู้รับบริการได้รับความพึงพอใจส่วนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเองก็จะได้รับการตอบแทนตามผลการประเมินจากผลสัมฤทธิ์ของงาน

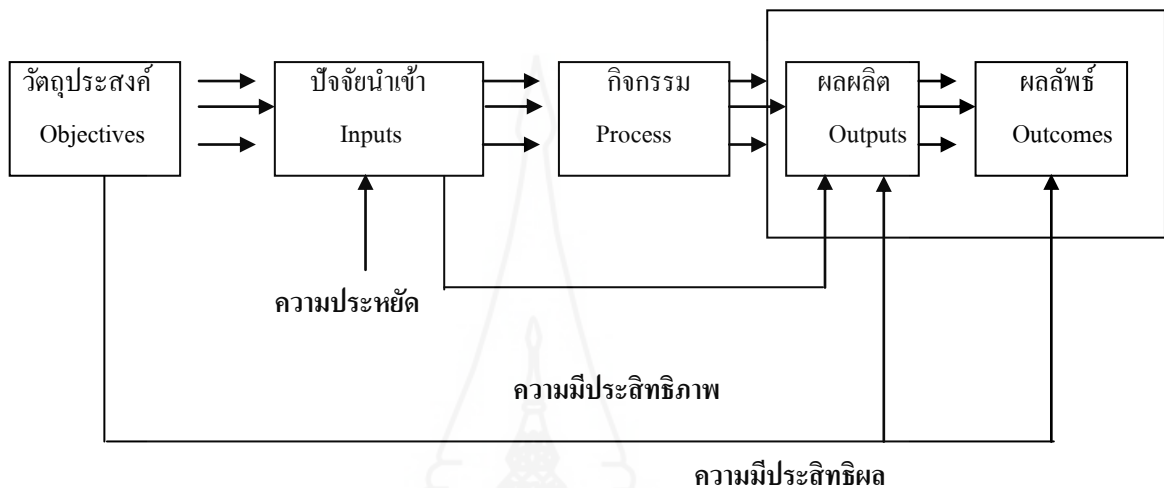
1.4 การวัดผลการปฏิบัติงานตามแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

การวัดผลการปฏิบัติงานเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมาย ตัวบ่งชี้วัดผลสำเร็จของกิจกรรมการวัดเก็บข้อมูลและเปรียบเทียบผลงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ล่วงหน้า การวัดผลการปฏิบัติงานจะช่วยให้องค์กร/ผู้ปฏิบัติงานได้รับข้อมูลและสารสนเทศย้อนกลับที่แสดงถึงผลสำเร็จของการดำเนินงานปัญหาหรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้น เพื่อนำไปสู่การแสดงถึงการมีพันธะหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ผู้กำหนดนโยบาย แหล่งสนับสนุนงบประมาณ เป็นต้น การเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่บุคลากรและองค์กรเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการบริหารการพัฒนาองค์กร การออกแบบ/ทบทวนโปรแกรมกระบวนการดำเนินงานขององค์กรหรือของทีมงานที่รับผิดชอบกิจกรรมการดำเนินงานรวมทั้งช่วยให้การจัดสรรทรัพยากรเพื่อการสนับสนุนการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การวัดผลการปฏิบัติงานเป็นกระบวนการที่พึงต้องดำเนินการคู่ขนานหรือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการผลงานมีกิจกรรม/กระบวนการที่สำคัญสรุปได้ดังแผนภาพดังนี้

รายงานผลลัพธ์ > การวัดผลการปฏิบัติงาน > Report Results > Measure Performance

การกำหนดผลลัพธ์ (ตัวบ่งชี้วัดผลงานและมาตรฐาน) ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการวัดผลการปฏิบัติงาน ผู้ดำเนินการ/องค์กรจะต้องระบุหรือคัดเลือกกิจกรรมหลักที่มี

ความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์และพันธกิจขององค์การพร้อมทั้งระบุหรือกำหนดตัวบ่งชี้วัดผลงาน และมาตรฐานที่ต้องการบรรลุถึงของแต่ละกิจกรรม การกำหนดตัวบ่งชี้วัดผลงานเพื่อดำเนินการ วัดผลการปฏิบัติงานจะดำเนินการภายใต้กรอบของระบบการดำเนินงานทั่วไป โดยมีจุดเน้นในการดำเนินการสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

ที่มา : ทิพาดี เมฆสวรรค์, 2545: 27

ภาพที่ 2.1 หลักการพื้นฐานของการวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กร

จากแผนภาพจะเห็นได้ว่าการดำเนินกิจกรรมจะมีจุดเริ่มต้นที่วัตถุประสงค์ การดำเนินงานซึ่งได้แก่ การระบุถึงรายละเอียดของผลงาน (ผลผลิตและผลลัพธ์) ที่คาดหวังที่ส่วน ใหญ่จะต้องพัฒนามาจากวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ขององค์กร ซึ่งมีปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการดำเนินกิจกรรมที่จะเปลี่ยนแปลงปัจจัยนำเข้าให้เป็นผลผลิตและ ผลลัพธ์การวัดผลการปฏิบัติงานจะมีจุดเน้นของการดำเนินการ 3 ด้านได้แก่

1. ความประหยัด (Economy) หมายถึงการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุดในการผลิตหรือ การดำเนินกิจกรรม

2. ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึงการสร้างผลผลิตในระดับที่สูงกว่า ปัจจัยนำเข้า ความมีประสิทธิภาพสามารถวัดได้โดยนำปัจจัยนำเข้าจริงหารด้วยผลผลิตจริง หากได้ คำน้อยแสดงว่ามีผลผลิตเพิ่มขึ้นมากกว่าการเพิ่มขึ้นของปัจจัยนำเข้า ซึ่งหมายถึงการดำเนิน กิจกรรม/องค์กรมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

3.ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) หมายถึงระดับการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าว่าได้ออกให้เกิดผลผลิต ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

ตัวชี้วัดผลงานตามแนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ จะประกอบด้วยตัวชี้วัดสำคัญ 5 ประการดังต่อไปนี้ (ทิพาวดี เมฆสุวรรณ, 2545: 27-28)

1. ตัวชี้วัดปัจจัยนำเข้า (Input Indicators) ได้แก่ จำนวนทรัพยากรโดยรวมที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมหรือบริการเพื่อก่อให้เกิดผลผลิตผลลัพธ์ เช่น จำนวนเงินที่ใช้จำนวนบุคลากรที่จำเป็นในการให้บริการ จำนวนวัตถุดิบและอุปกรณ์การผลิต เป็นต้น

2. ตัวชี้วัดผลผลิต (Output Indicators) เป็นตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงปริมาณ จำนวน สิ่งของที่ผลิตได้จากการดำเนินกิจกรรม เช่น จำนวนผู้เข้ารับอบรมการพัฒนาอาชีพ จำนวนนักเรียนที่รับเข้าเรียน จำนวนบัณฑิตที่จบการศึกษา เป็นต้น

3. ตัวชี้วัดผลลัพธ์ (Outcome Indicators) หมายถึงตัวชี้วัดที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมเช่น จำนวนผู้จบการศึกษาที่มีงานทำ จำนวนกิโลเมตรของทางด่วนที่มีสภาพอยู่ในเกณฑ์ดี และยังรวมถึงตัวบ่งชี้วัดผลลัพธ์คุณภาพของการบริการ (Quality Indicators) เช่น จำนวนสินค้าที่บกพร่อง จำนวนใบแจ้งหนี้ที่ผิดพลาด จำนวนหนี้ค้างชำระ ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการทำงานขององค์กร เป็นต้น

4. ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ (Efficiency Indicators) หมายถึงตัวบ่งชี้วัดผลงานที่แสดงค่าใช้จ่ายต่อหน่วยของผลผลิต หรือระยะเวลาในการให้บริการต่อรายการ เช่นค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักเรียนสำเร็จการศึกษาเวลาการทำงานในการปรับสภาพพื้นฐานผิวถนน 1 กิโลเมตร

5. ตัวชี้สารสนเทศเชิงอธิบาย (Explanatory Information) หมายถึง ข้อมูลที่อธิบายถึงองค์ประกอบที่มีผลกระทบต่อผลการปฏิบัติงานขององค์กร ซึ่งอาจจะอยู่ภายใต้หรืออยู่นอกเหนือการควบคุมขององค์กรก็ได้ เช่น อัตราส่วนของนักเรียนต่อครู อายุการใช้งานของอุปกรณ์ที่ใช้ในการซ่อมถนน ร้อยละของนักเรียนที่นับถือศาสนาพุทธ เป็นต้น

ในกระบวนการบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์การวัดผลการปฏิบัติงานจะมีวัตถุประสงค์หลักอยู่ที่การทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นระบบการวัดผลการปฏิบัติงานที่ดีจึงควรเป็นระบบที่สามารถผลิตข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงความก้าวหน้าของผลการดำเนินงานที่มีความครอบคลุม ครบถ้วนสมบูรณ์และทันกาล

1.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์

ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ประสบความสำเร็จอยู่ที่ความเข้าใจแนวคิด วิธีการและประโยชน์ของวิธีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

รวมถึงความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ทุกระดับที่จะสามารถปรับตัวและสามารถทำงานภายใต้ระบบงานที่จะต้องรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เงื่อนไขความสำเร็จที่สำคัญมีดังต่อไปนี้ (ทิพาวดี เมฆสวรรค์, 2543: 39–42)

1.5.1 ผู้บริหารระดับสูงมีความเข้าใจและสนับสนุน การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อผู้บริหารระดับสูงมีความเข้าใจและให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ คือสนับสนุนในการจัดทำระบบวัดผลการปฏิบัติงาน การใช้ข้อมูลผลการวัดผลการปฏิบัติงาน การจัดสรรงบประมาณ การสร้างสิ่งจูงใจเพื่อให้เจ้าหน้าที่ทำงาน โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ รวมถึงการมอบอำนาจในการตัดสินใจเพื่อแลกเปลี่ยนกับความรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติงาน

1) การกำหนดพันธกิจและแผนกลยุทธ์ที่ชัดเจน ผู้บริหารขององค์การจะต้องให้ความสำคัญและเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดพันธกิจและแผนกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการเพื่อให้เกิดผลการใช้ข้อมูลผลการปฏิบัติงานในการบริหาร ผู้บริหารจะต้องระลึกเสมอว่าการวัดผลไม่ได้ทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น โดยอัตโนมัติ แต่ข้อมูลจากการวัดผลการปฏิบัติงานจะเป็นข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้บริหารสามารถปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น แก้ปัญหาได้ถูกต้องมากขึ้น ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องเอาข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์อย่างรอบคอบเพื่อกำหนดมาตรการที่จะปรับปรุงผลการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นต่อไป

2) การจัดระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงาน การจัดทำระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงานจะต้องคำนึงเสมอว่า ระบบข้อมูลนั้นสามารถที่จะแสดงถึงระดับการเปลี่ยนแปลงของผลลัพธ์สู่เป้าหมายขององค์การได้ ซึ่งจะต้องจัดทำเพิ่มเติมขึ้นจากระบบข้อมูลเดิมที่เน้นปัจจัยนำเข้าและกิจกรรมเพื่อให้ผู้บริหารมีข้อมูลในการตัดสินใจได้ดีขึ้น

- การพัฒนาตัวบ่งชี้ การเลือกตัวบ่งชี้ที่จำเป็นต่อการให้บริการและการตัดสินใจนั้น จะต้องเลือกตัวบ่งชี้ให้ครอบคลุมความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องพัฒนาโดยผู้ที่มีประสบการณ์ในงานด้านนั้น ๆ กับผู้มีส่วนได้เสียกับงานนั้น ๆ ด้วย โดยตัวบ่งชี้จะมีทั้งส่วนของปัจจัยนำเข้า กิจกรรม ผลผลิต และผลลัพธ์ รวมถึงตัวบ่งชี้ที่แสดงความพึงพอใจของผู้รับบริการแต่ควรจะให้มีส่วนบ่งชี้ในจำนวนเท่าที่จำเป็น โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของการจัดทำและรักษาระบบข้อมูลนี้ด้วย

- การวางระบบสารสนเทศเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและประมวลผลข้อมูล ผู้พัฒนาระบบจะต้องมีความเข้าใจเนื้อหาสาระของโครงการหรืองานที่จะวัดผลการปฏิบัติงาน โดยต้องคำนึงถึงการจัดทำรายงานผลซึ่งจะแยกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่จะรายงานเป็นช่วงเวลาตามกำหนดทุกครั้งปีหรือหนึ่งปี เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและวางแผนหรือการจัดทำงบประมาณประจำปี และส่วนที่เป็นการรายงานเฉพาะกิจที่สามารถเรียกดูข้อมูลตัวบ่งชี้ได้ทันที

ในกรณีที่เกิดปัญหาขึ้น ซึ่งความสำเร็จในการจัดทำระบบข้อมูลผลการปฏิบัติงานที่ใช้ประโยชน์ได้ จึงอยู่ที่การจัดทำข้อมูลที่สะท้อนผลงานจริง ทันเวลา และมีปริมาณข้อมูลที่เหมาะสม โดยมีค่าใช้จ่ายที่ประหยัด

1.5.2 การพัฒนาบุคลากรและองค์การบริหารทุกระดับถือว่ามีความสำคัญ

ในการดำเนินงานโครงการให้บรรลุเป้าหมายได้ระบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ดังนั้นก็จำเป็นต้องการพัฒนาผู้บริหารไว้ล่วงหน้าให้สามารถปฏิบัติงานที่ต้องรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ของงานภายใต้สภาวะที่มีความคล่องตัวและมีอำนาจในการบริหารเพิ่มขึ้น ผู้บริหารทุกคนจะต้องมีความรู้ในการวางแผนกลยุทธ์ การวัดผลการปฏิบัติงานรวมถึงการใช้ข้อมูลผลการปฏิบัติงานเพื่อการตัดสินใจในการทำงานประจำวัน ในขณะที่เดียวกันจะต้องมีระบบการพัฒนาและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้มีความชำนาญที่หลากหลายมากขึ้น เพื่อให้มีศักยภาพที่จะปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ได้ในยุคที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเข้าใจเรื่องการวัดและการใช้ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานประจำวันด้วย

สรุป การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management : RBM) เป็นนวัตกรรมทางการบริหารที่ประเทศต่างๆ นำมาใช้ในการปฏิรูประบบราชการให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งประเทศไทยโดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนก็กำลังจะใช้วิธีการบริหารรูปแบบใหม่นี้ ผสานกับเปลี่ยนแปลงระบบงบประมาณเป็นแบบมุ่งเน้นผลงาน (PerformanceBased Budgeting System: PBBS) ทำการปฏิรูปองค์การภาครัฐให้สามารถจัดบริการสาธารณะให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชนมากขึ้น หัวใจสำคัญของความสำเร็จในการใช้วิธีการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นอยู่ที่การสร้างตัวบ่งชี้ผลการปฏิบัติงานที่มีความตรงเป็นที่ยอมรับ และสะดวกในการนำไปใช้กำกับ ติดตาม และรายงานผลการดำเนินงานขององค์กร

2. การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล

2.1.1 ความหมายขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นการปกครองตนเอง (Local Self Government) เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างมากกับแนวความคิดและทฤษฎีในการกระจายอำนาจ (Decentralization) ได้มีนักวิชาการที่ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วิญญู อังคนารักษ์ (2519:4) ได้ให้ความหมายว่าการปกครองท้องถิ่นหมายถึง การปกครองในรูปแบบลักษณะการกระจายอำนาจบางอย่างซึ่งรัฐได้มอบหมายให้ท้องถิ่นทำกันเอง เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีโอกาสปกครองและบริหารงานท้องถิ่นด้วยตนเองเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชนในท้องถิ่นนั้นให้งานดำเนินไปอย่างประหยัด มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตรงตามความประสงค์ของประชาชน โดยเหตุที่ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นย่อมจะทราบความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ ได้ดีกว่าบุคคลอื่นและย่อมมีความผูกพันต่อท้องถิ่นนั้น โดยมีงบประมาณของตนเอง และมีอิสระการบริหารงานพอสมควร

ชูศักดิ์ เทียงตรง (2518:13) ได้ให้ความหมายการปกครองท้องถิ่นคือการปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองที่เกิดจากหลักการกระจายอำนาจได้มีอำนาจการบริหารภายในของเขตอำนาจหน้าที่และอาณาเขตของตนที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย

ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร (2525:7) ได้ให้ความหมายว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากทางการปกครองของรัฐและโดยนัยนี้จะเกิดการทำหน้าที่การปกครองท้องถิ่นนั้นๆ องค์การนี้ถูกจัดตั้งและควบคุมโดยรัฐบาลแต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง

ประหยัด หงส์ทองคำ (2526:10) ได้รวบรวมความหมายของการปกครองท้องถิ่นของนักวิชาการต่างประเทศไว้ดังนี้

1. ได้ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองส่วนหนึ่งของประเทศซึ่งมีอำนาจอิสระ (Autonomy) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร อำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องมาจนมีผลกระทบต่ออำนาจอธิปไตยของรัฐเพราะการปกครองท้องถิ่นมิใช่ชุมชนที่อำนาจอธิปไตยขององค์การปกครองท้องถิ่นมีสิทธิสภาพตามกฎหมาย (Legal Rights) และมีองค์การที่จำเป็น (Necessary Organization) เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองท้องถิ่นนั่นเอง

2. V.Golloway กล่าวว่า “การปกครองตนเองของท้องถิ่น” หมายถึง องค์การที่มีอาณาเขตแน่นอนมีประชากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีอำนาจปกครองตนเองมีการบริหารงานคลังของตนเองและมีสภาพของท้องถิ่นที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

3. Wit ได้ให้ความหมายว่า “การปกครองท้องถิ่น” หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจการปกครองร่วมกันรับผิดชอบทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถิ่น

จากคำจำกัดความหรือความหมายของคำว่าปกครองท้องถิ่นข้างต้น พอสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นหรือองค์การบริหารส่วนตำบลหมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเองโดยมีหน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารพัฒนา และให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การหน่วยการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวนี้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายตัดสินใจและดำเนินการภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่นของตนเท่านั้นและหน่วยการปกครองท้องถิ่นต้องอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 จะเห็นได้ว่าเป็นไปตามแนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวมาแล้วเช่นกัน

2.1.2 องค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลจัดตั้งขึ้น โดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ซึ่งได้บัญญัติถึงหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลไว้ในมาตรา 40 ว่าสภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ผ่านมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาทหรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบล ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ว่าสามารถจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เห็นภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือหน่วยการปกครองท้องถิ่นมากยิ่งขึ้นจึงขอเสนอความคิดของประธาน คณะทฤษฎีศึกษากร(2525) ซึ่งชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือการปกครองท้องถิ่นดังนี้

1. เป็นหน่วยงานปกครองท้องถิ่นจะได้รับการจัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมาย และหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นๆ จะมีสภาพเป็นนิติบุคคล

2. เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นจะต้องไม่อยู่ในการบังคับบัญชาของหน่วยงานทางราชการเพราะจะต้องเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจปกครองตนเอง (Autonomy)

3. เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่ต้องเป็นองค์กรที่มาจากการเลือกตั้ง (Election) โดยประชาชนในท้องถิ่นเพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน (Political Participation)

4. หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นจะต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้โดยการอนุญาตจากรัฐเพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้ (Revenue) ได้นำมาทำนุบำรุงท้องถิ่นให้ก้าวหน้า

2.1.4 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

ในปัจจุบัน โครงสร้างอำนาจหน้าที่และรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2542 โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1) ฝ่ายการเมืองประกอบด้วย

- สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น แต่ถ้าหากในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียง 1 หมู่บ้าน ก็ให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 6 คน และในกรณีที่มีเพียง 2 หมู่บ้าน ก็ให้มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 3 คน อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้งมีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล พิจารณาและให้ความเห็นชอบข้อบัญญัติตำบลร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและเพิ่มเติมควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ

- นายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลได้ไม่เกิน 2 คนและเลขานุการจำนวน 1 คน โดยมีอำนาจหน้าที่ คือ บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามข้อบัญญัติและแผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนพัฒนาตำบล งบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือเพิ่มเติมเพื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วขออนุมัติต่อนายอำเภอ รายงานผลการปฏิบัติงานและการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

2) ฝ่ายประจำมีพนักงานส่วนตำบลมีหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาลหรือคณะผู้บริหารและดูแลให้มีการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบและข้อกำหนด โดยในฝ่ายประจำได้กำหนดให้มีส่วนราชการต่างๆคือสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการคลัง ส่วนโยธา และส่วนราชการที่มีความจำเป็น

2.1.5 การติดตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพ.ศ. 2537ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม

และวัฒนธรรมและใน พ.ศ.2542 ได้แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 ภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีขอบข่ายงานที่กว้างขวางอีกทั้ง กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำดังต่อไปนี้

- 1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
- 2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้ง

กำจัดมูลฝอยสิ่งปฏิกูล

- 3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
- 4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
- 7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดี

ของท้องถิ่นตามความจำเป็นและสมควร

- 9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณ

หรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขต อบต.

ดังต่อไปนี้

- 1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- 2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
- 3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

สวนสาธารณะ

- 5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 12) การท่องเที่ยว

13) การผังเมือง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งในฐานะที่องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งรัฐก็ต้องกระจายอำนาจให้กับองค์กรบริหารส่วนตำบลโดยได้มีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2549ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองดังนี้

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- 2) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
- 3) การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
- 4) การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
- 5) การสาธารณูปการ
- 6) การส่งเสริม การฝึก และการประกอบอาชีพ
- 7) การพาณิชย์ และการส่งเสริมการลงทุน
- 8) การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 9) การจัดการศึกษา
- 10) การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- 11) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- 12) การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 13) การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 14) การส่งเสริมกีฬา
- 15) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 16) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- 17) การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 18) การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย
- 19) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล

- 20) การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- 21) การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- 22) การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- 23) การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย
โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ
- 24) การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 25) การผังเมือง
- 26) การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- 27) การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 28) การควบคุมอาคาร
- 29) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 30) การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน
และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 31) กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่
คณะกรรมการประกาศกำหนด

ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใดๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบลแต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าวให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรืออำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในส่วนของการบริหารงานนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดแบ่งการบริหารงานออกเป็น สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลและส่วนต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น โดยมีพนักงานส่วนตำบลเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน และองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นการข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำการกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

2.2 การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

การดำเนินงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการนำแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารและดำเนินงานตามภารกิจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพ (Efficiency) และได้ผลงานที่บรรลุเป้าหมายขององค์การ (Effectiveness) ทั้งนี้เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในการร่วมคิดร่วมแก้ปัญหา ร่วมสร้างร่วมจัดทำส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นทุกๆด้าน การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนจึงจะสมบูรณ์ได้ ประชาชนในพื้นที่ตระหนักและร่วมกันแก้ไขปัญหากันอย่างจริงจังโดยเน้นให้คนเป็นจุดศูนย์กลางของการพัฒนา

2.2.1 องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น เดิมอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น เมื่อปี พ.ศ. 2551 ได้มีการแบ่งเขตการปกครองของอำเภอภูเวียงออกเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอภูเวียง อำเภอเวียงเก่าและอำเภอหนองนาคำ

ทำให้ตำบลเมืองเก่าพัฒนาถูกแยกออกมาอยู่ในเขตอำเภอเวียงเก่า องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาจึงตั้งอยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเวียงเก่าตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบล เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อ พ.ศ. 2540 โดยตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ย ไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล และปรับเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เมื่อ พ.ศ. 2552 - ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง

ที่ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาตั้งอยู่ ห่างจากจังหวัดขอนแก่นประมาณ 78 กิโลเมตร ทิศเหนือติดเขตตำบลเขาน้อย อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ทิศใต้ ติดเขตตำบลนาชุมแสง อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ทิศตะวันออกติดเขตตำบลภูเวียง อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ทิศตะวันตก ติดเขตตำบลในเมือง อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา มีพื้นที่ทั้งหมด 57 ตารางกิโลเมตรหรือ 57,280 ไร่ สภาพพื้นที่โดยทั่วไปมีลักษณะเป็นที่ราบหุบเขามีภูเขาสูงและหุบเขาล้อมรอบ บางส่วนเป็นลอนลูกคลื่นใกล้บริเวณภูเขา ทางส่วนภูเขามีความสูงประมาณ 600 – 800 เมตรจากระดับน้ำทะเล

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ประกอบด้วย 10 หมู่บ้าน ได้แก่

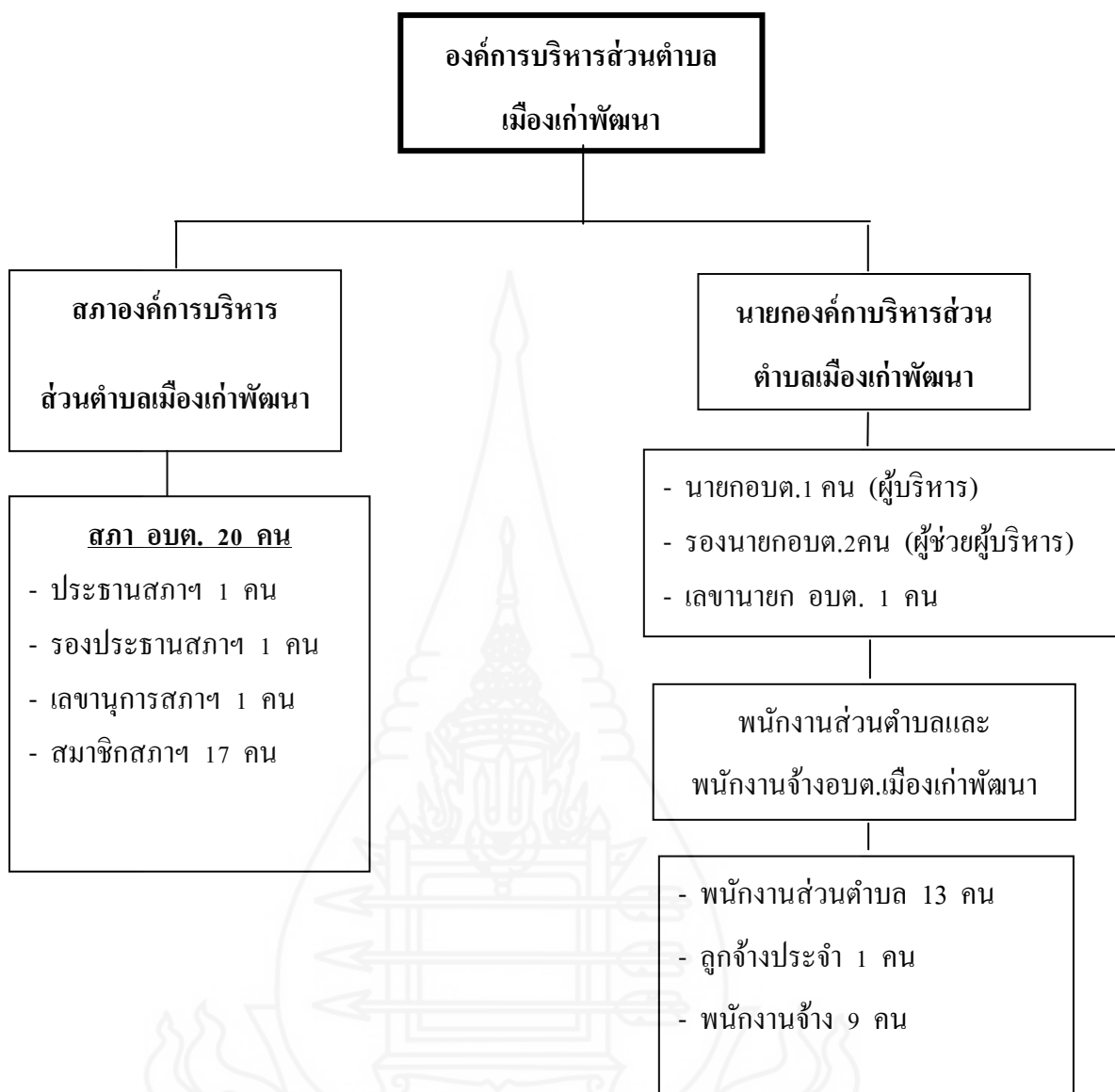
1. บ้านเมืองเก่า หมู่ที่ 1
2. บ้านเมืองเก่า หมู่ที่ 2
3. บ้านเมืองเก่า หมู่ที่ 3
4. บ้านหนองบัว หมู่ที่ 4
5. บ้านหนองน้อย หมู่ที่ 5
6. บ้านโคกม่วง หมู่ที่ 6
7. บ้านหม้อ หมู่ที่ 7
8. บ้านหนองนาคำ หมู่ที่ 8
9. บ้านหินร่อง หมู่ที่ 9
10. บ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 10

ประชากร จำนวนประชากรตามข้อมูลทะเบียนราษฎร รวมทั้งสิ้น 5,922 คน เป็นชาย 2,934 คน หญิง 2,988 คน และจำนวนครัวเรือน 1,510 ครัวเรือน

โครงสร้างการบริหารงาน โครงสร้างการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 ประกอบด้วย

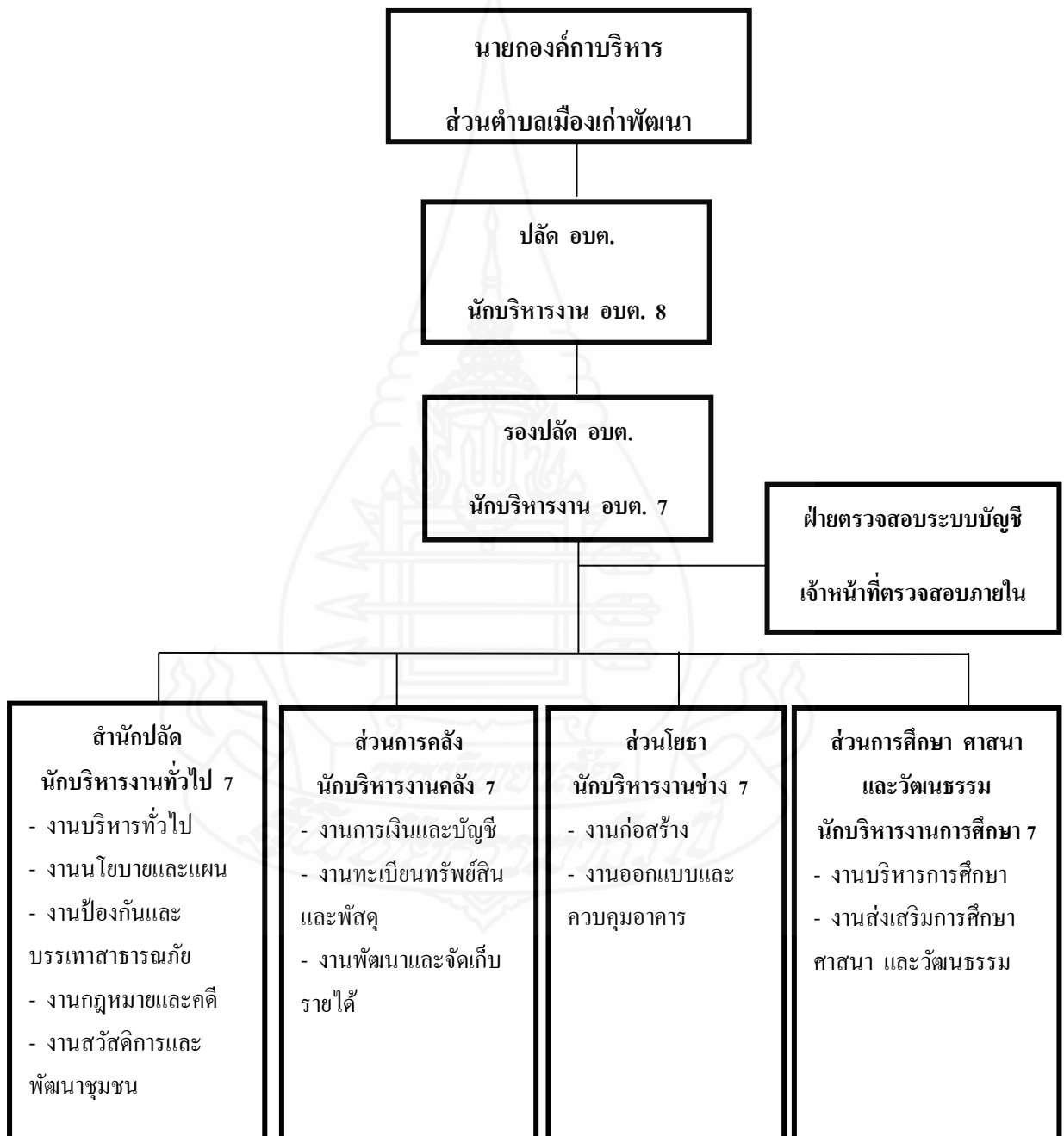
1. ฝ่ายการเมือง ได้แก่ 1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาจากการเลือกตั้ง หมู่บ้านละ 2 คน โดยอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี สภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยประธานสภาและรองประธานสภา 1 คนมาจากการเลือกตั้ง ของสมาชิกสภาโดยนายอำเภอเป็นผู้แต่งตั้ง ตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภานอกจากนั้นให้สมาชิกสภาเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพ้นจากตำแหน่งเมื่อครบอายุของสภา 2) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้ง โดยตรงจากประชาชนมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี นับแต่วันเลือกตั้ง นายกอาจแต่งตั้งรองนายกเป็นผู้ช่วยเหลือได้ไม่เกิน 2 คน และแต่งตั้งเลขานุการนายกได้ 1 คน ซึ่งไม่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 2.2 แสดงโครงสร้างฝ่ายการเมืององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

2. ฝ่ายประจำประกอบด้วย พนักงานส่วนตำบลมีหน้าที่ปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาลหรือคณะผู้บริหารรวมทั้งดูแลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบและข้อกำหนด โดยในฝ่ายประจำได้กำหนดให้มีส่วนราชการต่างๆคือสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนการคลัง ส่วนโยธา และส่วนราชการที่มีความจำเป็น

ภาพที่ 2.3 แสดงโครงสร้างส่วนราชการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

2.2.2 ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น มีภารกิจอำนาจหน้าที่ในการดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 รวมถึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ภารกิจอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติข้างต้นประกอบกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลโดยใช้เทคนิคSWOT เข้ามาช่วยเพื่อให้ทราบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาในเขตพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของประชาชนได้อย่างไร มีการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และ ภัยคุกคาม ในการดำเนินงานตามภารกิจของ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา สามารถกำหนดภารกิจอำนาจหน้าที่ที่ตรงกับสภาพปัญหาในพื้นที่ได้ทั้งหมด 6 ด้านดังนี้

1) ด้านงาน โครงสร้างพื้นฐาน มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก (มาตรา 67(1))
- (2) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตร (มาตรา 68(1))
- (3) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้า หรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น (มาตรา 68(2))
- (4) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ (มาตรา 68(3))
- (5) การสาธารณสุข โภคและการก่อสร้างอื่นๆ (มาตรา 16(4))
- (6) การสาธารณสุขการ (มาตรา 16(5))

2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- (1) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ (มาตรา67(6))
- (2) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ (มาตรา 67(3))ให้มีและบำรุงรักษา สถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ (มาตรา 68(4))
- (3) การสังคมสงเคราะห์การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส(มาตรา 67(6))
- (4) การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน(มาตรา16(5))
- (5) การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัวและการรักษาพยาบาล (มาตรา 16(9))

3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (1) งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (มาตรา 67(4))
- (2) การคุ้มครองและดูแลทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน (มาตรา 68(8))
- (3) การผังเมือง (มาตรา 68(3))
- (4) รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง (มาตรา 16(17))
- (5) การควบคุมอาคาร (มาตรา 16(28))

4) ด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (1) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว (มาตรา 68(6))
- (2) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ (มาตรา 68(5))
- (3) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร (มาตรา 68(7))
- (4) ให้มีตลาด (มาตรา 68 (10))
- (5) การท่องเที่ยว (มาตรา 68(11))
- (6) กิจการเกี่ยวกับพาณิชย์ (มาตรา 68(11))
- (7) การส่งเสริม การฝึกและประกอบอาชีพ (มาตรา 16 (7))
- (8) การพาณิชยกรรมและการส่งเสริมการลงทุน (มาตรา 16(7))

5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- (1) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา 67(7))
- (2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินสาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (มาตรา 67(2))

6) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- (1) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (มาตรา 67(8))
- (2) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (มาตรา 67 (5))

(3) การจัดการศึกษา (มาตรา 16(9))

(4) ส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

(มาตรา 17 (18))

ซึ่งภารกิจทั้ง 6 ด้านตามที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถที่จะแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่ดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบล และจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นสำคัญ

2.2.3 การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล เมื่อ พ.ศ. 2540 และปรับเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง เมื่อ พ.ศ.2552 มีภารกิจอำนาจหน้าที่ในการดูแลความเป็นอยู่ของประชาชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 รวมถึงมีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งภารกิจตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ที่ได้จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาในพื้นที่มีทั้งหมด 6 ด้านได้แก่

- 1) ด้านงาน โครงสร้างพื้นฐาน
- 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 4) ด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว
- 5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

- 6) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

โดยภารกิจดังกล่าวเป็นสิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาจำเป็นต้องบริหารจัดการให้ บรรลุสัมฤทธิ์ผล การบริหารจัดการดังกล่าวจึงเป็นความ ทำทายขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ที่จะบริหารจัดการอย่างไร จึงจะทำให้ ภารกิจดังกล่าวจะ

บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามที่องค์กรตั้งไว้ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา เป็นการบริหารที่ยึดหลักความถูกต้องชอบธรรมทางกฎหมายเป็นสำคัญมีระบบและกระบวนการบริหาร ที่คำนึงถึงหลักการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่หลักนิติธรรมหลักคุณธรรมหลักความโปร่งใสหลักการมีส่วนร่วมหลักความรับผิดชอบต่อสังคมและหลักความคุ้มค่ามีการนำแนวคิดการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ หรือ RBM (Results Based Management) มาใช้ในการบริหารและดำเนินงานตามภารกิจบ้าง แต่ไม่ชัดเจน โดยเฉพาะขั้นตอนการวัดและประเมินผลผลลัพธ์การดำเนินงาน (Key Performance Indicators : KPIs) ตามตัวชี้วัด การมีส่วนร่วมระหว่างผู้บริหาร สมาชิกขององค์กร ประชาชน ตลอดถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มต่างๆ (Stakeholders) ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยังน้อย ทำให้การดำเนินงานส่วนใหญ่จะเน้นกิจกรรมหรือโครงการ โดยเฉพาะโครงการเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งไม่ครอบคลุมภารกิจหลักทุกด้านที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ ทำให้ไม่สามารถสนองตอบต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึง การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ในการดำเนินงานตามภารกิจอำนาจหน้าที่ทั้ง 6 ด้าน โดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ในแง่ผู้รับผลงานหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนาศักยภาพในการบริหารงานให้มีสัมฤทธิ์ผลและมีประสิทธิภาพในการตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบต่อไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สำคัญๆดังต่อไปนี้

มาลินี เกตุม (2547) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์กรณีศึกษาสำนักงานพัฒนาชุมชนในจังหวัดขอนแก่นพบว่า 1)สภาพปัจจุบันของวัฒนธรรมองค์กร มีลักษณะเข้มแข็งทั้งในด้านค่านิยม ความเชื่อ จริตธรรมเนียมปฏิบัติตลอดทั้งโครงสร้างในองค์กรอยู่ในระดับมาก 2)สภาพปัจจุบันของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่า มีการปฏิบัติตามระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ทั้งในด้านวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์และเป้าหมายองค์กร ผลผลิตและผลลัพธ์องค์กร ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานหลัก (KPI) และการวัดผลการปฏิบัติงาน อยู่ใน

ระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่า วัฒนธรรมองค์กรกับระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านจริยธรรมนิยมปฏิบัติและความเชื่อในองค์กรมีความสัมพันธ์กับระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์มากที่สุด 4) แนวทางการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ที่มีความคิดเห็นในระดับสูง 3 อันดับแรก ได้แก่ 4.1 ด้านค่านิยม ได้แก่ เจ้าหน้าที่ต้องทำงานแบบมืออาชีพ มองวิสัยทัศน์เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถ และการทำงานต้องมีการประเมินผลลัพธ์เปรียบเทียบกับตัวชี้วัดเสมอ 4.2 ด้านความเชื่อ ได้แก่ เชื่อว่า การติดตามประเมินผลเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์จะทำให้หน่วยงานได้รับการยอมรับและเชื่อถือจากประชาชนหรือหน่วยงานภายนอกและการทำงานเป็นทีมจะทำให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ของหน่วยงานได้เป็นอย่างดี 4.3 ด้านโครงสร้างในองค์กร ได้แก่ ผู้บังคับบัญชาควรให้ความสำคัญกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบมากกว่าความสัมพันธ์ส่วนตัวควรมีสายงานการบังคับบัญชาที่สั้นกะทัดรัดการประสานงานหรือสั่งการสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและควรมีกฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่สามารถยืดหยุ่น 4.4 ด้านจริยธรรมนิยมปฏิบัติ ได้แก่ ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมประจำปีควรมีการจัดการคัดเลือกข้าราชการผู้ปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายของวิสัยทัศน์ดีเด่นประจำปี และควรพิจารณาความดีความชอบในรูปแบบ “ทีม”

สุรินทร์นันทไพฑูรย์ (2547) ได้ศึกษาถึงการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายแก้ไขปัญหาเสถียรภาพของกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการปฏิบัติงานตามนโยบายดังกล่าวโดยใช้การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามด้านต่างๆเช่นด้านความเข้าใจในนโยบายด้านพันธกิจด้านเป้าหมายด้านวัตถุประสงค์ด้านการบริหารจัดการได้แก่บุคลากรงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ผลการศึกษาพบว่าข้าราชการตำรวจในสังกัดมีความรู้ความเข้าใจในนโยบายในระดับมากควรมีการให้รางวัลตอบแทนตามผลงานจะส่งผลให้บรรลุพันธกิจจะต้องมีการปราบปรามอย่างชัดเจนมีการกำหนดประสิทธิผลและวัตถุประสงค์ที่ต้องการอย่างชัดเจนอีกทั้งให้ทุกหน่วยงานปรับแผนงานเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์อื่นๆที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาได้และจัดระบบงบประมาณที่ยืดหยุ่นได้วัสดุอุปกรณ์ต้องสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพได้ส่วนการศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์พบว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะส่งผลให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินการตามนโยบายในด้านต่างๆมีความแตกต่างกัน

กาญจนา บุญยังและเทียนแก้ว เทียมสุวรรณ (2552) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามหลักการบริหารวงจรคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารคนและเงินแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยนำหลักการบริหารวงจรคุณภาพ(PDCA) มาใช้ในการบริหารงานอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ขั้นตอน กล่าวคือการบริหารงาน อบรม.นำขึ้นขั้นตอนการวางแผนการวางแผนมาใช้ในการปฏิบัติงานมากที่สุดรองลงมาคือขั้นการปรับปรุงแก้ไขและขั้นตอนการปฏิบัติงานแต่นำขั้นตอนการตรวจสอบนำมาใช้ในการบริหารงานน้อยที่สุด การบริหารคนพบว่าปฏิบัติตามหลักวงจรคุณภาพขั้นตอนการตรวจสอบและขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขมากที่สุดแต่พบว่านำขั้นตอนการวางแผนมาใช้ในการบริหารงานน้อยที่สุดการบริหารเงินพบว่าปฏิบัติขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขมากที่สุดและนำขั้นตอนการปฏิบัติมาใช้อยู่ในระดับน้อยที่สุดและเมื่อเปรียบเทียบตามขนาดของ อบรม.พบว่าอบรม.ขนาดเล็กและขนาดกลางนำหลักการบริหารวงจรคุณภาพไปใช้ในการบริหารคนและเงินไม่แตกต่างกันและเมื่อเปรียบเทียบการนำหลักการบริหารวงจรคุณภาพมาใช้ในการบริหารคนและเงินพบว่าอบรม.ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่ต่างกันจะนำหลักการบริหารวงจรคุณภาพมาใช้ในการบริหารแตกต่างกัน

กัญญาภัคทองจันทร์(2552) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของกรมพัฒนาที่ดินมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของกรมพัฒนาที่ดิน (2) ระดับความสำเร็จในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกรมที่ดินผลการศึกษาพบว่า(1) ปัจจัยทั้ง 5 ด้านประกอบด้วยด้านมนุษยสัมพันธ์ด้านการมีส่วนร่วมด้านการบริหารองค์กรด้านผู้นำและด้านแรงจูงใจอย่างน้อย 1 ปัจจัยมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของกรมพัฒนาที่ดินสามารถพิจารณาเป็นรายได้พบว่าด้านมนุษยสัมพันธ์ด้านการมีส่วนร่วมและด้านการบริหารองค์กรมีผลต่อความสำเร็จในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์และ (2) ยังสามารถสรุปได้ว่าข้าราชการกรมที่ดินเห็นว่าการที่กรมพัฒนาที่ดินประสบความสำเร็จในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มากทุกประเด็นและปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านผู้บริหารด้านบุคลากรและด้านระบบการทำงาน

นงลักษณ์ ชื่นแจ่ม (2553) ได้ศึกษาการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรีผลการศึกษา 1. ด้านภาวะผู้นำ พบว่า นายกองการบริหารส่วนตำบลมีภาวะผู้นำที่ดี โดยนายกองการบริหารส่วนตำบลรู้และทราบถึงบทบาทหน้าที่ของผู้นำที่ดีเน้นการทำงานเป็นทีมการประเมินความดีความชอบตามหลักคุณธรรมและจริยธรรม กระตุ้นให้พนักงาน ลูกจ้าง ปฏิบัติตามนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบลภายใต้กรอบของระเบียบกฎหมายพระราชบัญญัติหลักธรรมาภิบาลอย่างเคร่งครัด บริการประชาชนด้วย

ความโปร่งใสตรวจสอบได้แต่นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบางแห่งมีทัศนคติว่าตนมาจากการเลือกตั้งได้รับการยอมรับจากประชาชนทำให้มีการบริหารการพัฒนาและกำหนดนโยบายพัฒนาแบบศูนย์รวมอำนาจการบริหารงานมีการแบ่งพรรคแบ่งพวกใช้ระบบอุปถัมภ์ทำให้การบริหารงานไม่เป็นธรรม พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างต้องปฏิบัติงานโดยขาดแรงจูงใจ2. ด้านการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่านายกองค้การบริหารส่วนตำบลใช้แนวทางการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในระดับดีบริหารโดยยึดหลักมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน กำหนดวัตถุประสงค์ ตัวชี้วัดในการปฏิบัติงานและแต่งตั้งกรรมการติดตามประเมินผลแผนพัฒนา เน้นการมีส่วนร่วมตามหลักธรรมาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่งมีแนวทางการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ แต่ในทางปฏิบัติขาดความรู้ความเข้าใจทักษะและความชำนาญด้านการบริหารงานขาดทฤษฎีบริหารตามหลักวิชาการและการมีส่วนร่วมส่งผลให้การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

พัชรียาอุตมะ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง2สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองผลการวิจัยพบว่าข้าราชการมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้านได้แก่ (1) ด้านวัตถุประสงค์ด้านปัจจัยนำเข้าด้านกิจกรรมด้านผลผลิตและด้านผลลัพธ์อยู่ในระดับปานกลาง (2) ข้าราชการตำรวจที่มีเพศวุฒิการศึกษาระดับตำแหน่งงานประสบการณ์การทำงานหน่วยงานที่ปฏิบัติและลักษณะงานที่ปฏิบัติที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันและ (3) ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ได้แก่ 1) ควรจัดสรรจำนวนเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอต่อปริมาณงานเสริมสร้างแรงจูงใจในการทำงานเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ 2) ควรกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานให้เหมาะสมและ 3) ควรพัฒนาบุคลากรให้มีวัฒนธรรมและอุดมการณ์ร่วมในการทำงานให้เกิดความสร้างสรรค์ในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายของหน่วยงาน

สุดเฉลิม ศัสตราพฤกษ์ (2554) ได้ศึกษาการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลช่วงปี พ.ศ. 2550 – 2551 : กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก คือ ด้านกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรและรองลงมาคือ การจัดทำข้อตกลงเพื่อให้รับรู้ถึงเป้าหมาย และในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้ยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมากคือ ปัจจัยการสนับสนุนของผู้บริหาร และรองลงมาคือ ปัจจัยการจัดระบบข้อมูลการปฏิบัติงาน

วีรวิทย์ โปรงจันทร์ (2552) ได้ศึกษาการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในกองบังคับการตำรวจน้ำ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในกองบังคับการตำรวจน้ำอยู่ในระดับปานกลางทั้งในภาพรวมและรายด้าน (2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ การประสานงานและเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งสามารถอธิบายความผันแปรต่อการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในกองบังคับการตำรวจน้ำในภาพรวมได้ (3) แนวทางปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในกองบังคับการตำรวจน้ำ ได้แก่ การบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและในการปฏิบัติงานโดยใช้หลักการ I AM READY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนาหรืออาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น สามารถอ่านออกเขียนได้ มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ จำนวน 4,679 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้ กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane) ที่ค่าความคลาดเคลื่อน (e) 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน ตามวิธีการคำนวณดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ร้อยละ 5 (0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า} & & 4,679 \\ n &= \frac{4,679}{2} \\ &= 1 + 4,679 (0.05) \\ n &= 368 \end{aligned}$$

ฉะนั้นการวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อความเหมาะสม จำนวน 368 คน

1.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยการสุ่ม Convenience หรือ Accidental Sampling ตามขนาดของตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาเรื่องการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 400 ชุดเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

2.1 แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับจำนวน 30 ข้อ มีทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่

- 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน (ข้อ 1 - 4)
- 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต (ข้อ 5 - 10)
- 3) ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบ

เรียบร้อย (ข้อ 11 - 15)

4) ผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและ การท่องเที่ยว (ข้อ 16-21)

5) ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม(ข้อ 22–25)

6) ผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น (ข้อ 26 – 30)

ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวัดค่าตัวแปร โดยใช้ตัวเลือกทั้งหมด 5 ตัวเลือกและมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ในระดับปานกลางระดับ 2 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อ การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาอำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น มีลักษณะเป็น แบบสอบถามปลายเปิด

2.2 การตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบ ความเที่ยงตรงและทดสอบความเชื่อถือได้ ดังนี้

2.3.1 ความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างส่งอาจารย์ที่ ปริญญาตรศาสตราจารย์ ดร.เสนห์ จุ้ยโต เพื่อตรวจสอบ แนะนำ และปรับปรุงแก้ไขจากนั้นนำ แบบสอบถามที่ปรับปรุงไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้อง ของภาษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านดังรายนามต่อไปนี้

- 1) นายเพชรพงษ์จิวนนท์นายอำเภอเวียงเก่า จ.ขอนแก่น
- 2) ดร.ปรีดา นิลสาธุ ปลัดเทศบาลตำบลบ้านเป็ด จังหวัดขอนแก่น
- 3) ดร.สุธี ศรศักดิ์ อาจารย์โรงเรียนชุมชนแพศึกษา อำเภอชุมแพ

จังหวัดขอนแก่น

ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.เสนาห์ จู๋ โต้ อีกครั้งก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

2.3.2 ความเชื่อถือได้ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาไปทดลองกับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อำนาจวิเคราะห์หาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายในด้วยวิธีของครอนบาค (Cronbach's Coefficient of Intrenal Consistency) และนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามเท่ากับ 0.92

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยใช้เวลาเก็บข้อมูลระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2556 ได้แบบสอบถามคืนจำนวน 368 ฉบับ ครบตามจำนวน จากนั้นได้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลก่อนนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมทั้งหมด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 จัดระเบียบข้อมูลและลงรหัสค่าตัวแปรทางสถิติ

4.2 บันทึกข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามทั้งหมดลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์

สำเร็จรูป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ใช้สถิติพรรณนาโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยมาใช้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 7) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายความว่าผลสำเร็จของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50	หมายความว่าผลสำเร็จของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50	หมายความว่าผลสำเร็จของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50	หมายความว่าผลสำเร็จของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00	หมายความว่าผลสำเร็จของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ในระดับมากที่สุด

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

5.3.1 กรณีทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent – Sample Test) จะวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3.2 กรณีทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ตัวแปรอิสระมีค่าย่อยมากกว่า 2 ค่าขึ้นไป จะทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ด้วยสถิติ F-test โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่า มีความแตกต่างกัน จะทำการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe) ต่อไป

5.4 การวิเคราะห์ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ในแง่ความคิดเห็นของประชาชน และศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชน ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาคำความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาคำความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยค่าสถิติพื้นฐานของเพศอายุระดับการศึกษาอาชีพและรายได้โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คนมาแจกแจงใช้สถิติแสดงจำนวนและค่าร้อยละแสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	155	42.10
หญิง	213	57.90
รวม	368	100.00
อายุ		
18-30 ปี	18	4.90
31 – 40 ปี	57	15.50
41 – 50 ปี	108	29.30
51– 60 ปี	108	29.30
61 ปีขึ้นไป	77	20.90
รวม	368	100.00
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	223	60.60
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	129	35.05
ปริญญาตรี	11	3.00
สูงกว่าปริญญาตรี	5	1.35
รวม	368	100.00
อาชีพ		
เกษตรกรกรรม	241	65.50
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	36	9.80
รับจ้างทั่วไป	68	18.50
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	13	3.50
อื่นๆ	10	2.70
รวม	368	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้		
ต่ำกว่า 5,000บาท/เดือน	212	57.61
5,001- 10,000บาท/เดือน	116	31.52
10,001-15,000บาท/เดือน	30	8.15
15,001-20,000บาท/เดือน	5	1.36
20,001ขึ้นไป	5	1.36
รวม	368	100.00

จากตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์ของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
ดังนี้

1. เพศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 213 คนคิดเป็นร้อยละ 57.90 และเป็น
เพศชาย 155 คนคิดเป็นร้อยละ 42.10

2. อายุ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 41 – 50 ปีและ 51 – 60 ปี จำนวน
108 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 29.30 รองลงมาอายุในช่วง 61 ปีขึ้นไป จำนวน 77 คน คิดเป็น
ร้อยละ 20.90

3. ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 223 คนคิดเป็น
ร้อยละ 60.60 รองลงมาคือระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ
35.05 และระดับปริญญาตรีจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 3.00

4. อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างประกอบอาชีพเกษตรกรกรรมเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 241 คนคิดเป็น
ร้อยละ 65.50 รองลงมาคืออาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน 68 คนคิดเป็นร้อยละ 18.50 และอาชีพค้าขาย
หรือธุรกิจส่วนตัวจำนวน 36 คนคิดเป็นร้อยละ 9.80 ตามลำดับ

5. รายได้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 212 คนคิดเป็นร้อยละ 57.61 รองลงมาคือ 5,001- 10,000 บาท/เดือนจำนวน 116 คนคิดเป็นร้อยละ 31.52 และ 10,001- 15,000บาท/เดือน จำนวน 30 คนคิดเป็นร้อยละ 8.15ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งกรอบผลสัมฤทธิ์ของการบริหารตามภารกิจอำนาจหน้าที่ ออกเป็น 6 ด้านได้แก่ 1) ด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 5) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น รายละเอียดดังนี้

2.1 ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ในภาพรวมทั้ง 6 ด้านรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ในภาพรวม

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหาร ส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
1. ผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.38	0.66	ปานกลาง	3
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.54	0.54	มาก	2
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	3.30	0.64	ปานกลาง	5
4. ผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริม การลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	3.30	0.64	ปานกลาง	5

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหาร ส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
5. ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.37	0.61	ปานกลาง	4
6. ผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.67	0.67	มาก	1
ภาพรวม	3.45	0.50	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาพบว่า การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ในภาพรวมทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 และผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ส่วนผลสัมฤทธิ์ด้านอื่นๆ พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 รองลงมาคือ ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ค่าและเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 ส่วนผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยและผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในระดับที่เท่ากันคือ 3.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากัน เท่ากับ 0.64

2.2 ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่าจังหวัดขอนแก่นด้าน โครงสร้างพื้นฐานรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน

ผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
1.การจัดให้มีถนนที่ใช้ในการคมนาคมและสัญจรไปมาที่สะดวกปลอดภัย	3.60	0.76	มาก	1
2.การจัดให้มีแหล่งน้ำ / ระบบประปาครบทุกหมู่บ้านและมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ	3.20	0.91	ปานกลาง	4
3.การจัดให้ตลาดสำหรับซื้อขายและมีการควบคุมดูแลระบบตลาดที่ดี	3.33	1.36	ปานกลาง	3
4.มีระบบการขออนุญาตก่อสร้างและควบคุมอาคารที่ดี	3.38	0.82	ปานกลาง	2
รวม	3.38	0.66	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.3 ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง หัวข้อที่อยู่ในระดับมากมีเพียงหัวข้อเดียวคือ การจัดให้มีถนนที่ใช้ในการคมนาคมและสัญจรไปมาที่สะดวกปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ส่วนหัวข้อที่อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ 1) มีระบบการขออนุญาตก่อสร้างและควบคุมอาคารที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 2) การจัดให้ตลาดสำหรับซื้อขายและมีการควบคุมดูแลระบบตลาดที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 และ 3) การจัดให้มีแหล่งน้ำ/ระบบประปาครบทุกหมู่บ้านและมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 ตามลำดับ

2.3 ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
1.การส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ อย่างต่อเนื่อง	3.18	0.81	ปานกลาง	6
2.การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการและ ผู้ดัดจริตอย่างครอบคลุมทั่วถึง	3.95	0.78	มาก	1
3.การส่งเสริมการกีฬาและสนับสนุนอุปกรณ์ กีฬาอย่างต่อเนื่อง	3.37	0.77	ปานกลาง	5
4. การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน อย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถดูแลเด็กให้มี พัฒนาการสมวัย	3.57	0.81	มาก	3
5.การจัดระบบการควบคุมและป้องกันโรค ไข้เลือดออกและโรคพิษสุนัขบ้าอย่างมี ประสิทธิภาพและทั่วถึง	3.51	0.76	มาก	4
6. การส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)	3.68	0.75	มาก	2
รวม	3.54	0.54	มาก	

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ในภาพรวมอยู่ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 หัวข้อ ได้แก่ การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผู้พิการและผู้ดัดจริตอย่างครอบคลุมทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.54 และ

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมการศึกษาออกโรงเรียน (กศน.) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถดูแลเด็กให้มีพัฒนาการสมวัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และการจัดระบบการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกและโรคพิษสุนัขบ้าอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ตามลำดับ ส่วนอีก 2 หัวข้อ อยู่ระดับปานกลางได้แก่ การส่งเสริมการกีฬาและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 และการส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81

2.4 ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
1. การออกประชาคมเพื่อประชาสัมพันธ์ เรื่องราวและความรู้ต่างๆ เช่น สิทธิเสรีภาพ ประชาชน การคุ้มครองผู้บริโภค	3.33	0.74	ปานกลาง	5
2. การจัดให้มีหน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีความพร้อมในการเผชิญเหตุ สาธารณภัยที่เกิดขึ้นในตำบล	3.56	0.74	มาก	1
3.การคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพย์สิน สาธารณะ เช่น วัด สนามกีฬา สวนสาธารณะ เป็นต้น	3.36	0.77	ปานกลาง	3

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	แปลผล	อันดับ
4. การจัดระบบรักษาความสะอาด กำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและดูแลความ เป็นระเบียบเรียบร้อยภายในชุมชน	3.50	0.78	ปานกลาง	2
5.การจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นไปตาม กฎหมายควบคุมอาคาร เช่น การก่อสร้างต่างๆ	3.35	0.77	ปานกลาง	4
รวม	3.30	0.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.5 ผลการศึกษาพบว่าระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ พบว่า การจัดให้มีหน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีความพร้อมในการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในตำบลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 ส่วนอีก 4 หัวข้ออยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ 1) การจัดระบบรักษาความสะอาดกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 2) การคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพย์สินสาธารณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 3) การจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นไปตามกฎหมายควบคุมอาคารมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 ตามลำดับ ส่วนหัวข้อการออกประชาคมเพื่อประชาสัมพันธ์เรื่องราวและความรู้ต่างๆ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด เท่ากับ 3.33 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

2.5 ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.6 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	แปลผล	อันดับ
1. การส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มอาชีพ ต่างๆในตำบลให้เข้มแข็งและยั่งยืน	3.27	0.80	ปานกลาง	3
2. การส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรใน ตำบลให้มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต	3.18	0.78	ปานกลาง	5
3. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อ สร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง	3.14	0.82	ปานกลาง	6
4. การพัฒนาทำนุบำรุงและประชาสัมพันธ์แหล่ง ท่องเที่ยวของชุมชนอย่างต่อเนื่อง	3.23	0.87	ปานกลาง	4
5. การจดทะเบียนพาณิชย์มีระบบที่สะดวกและ รวดเร็ว	3.40	0.78	ปานกลาง	2
6. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น	3.59	0.82	มาก	1
รวม	3.30	0.64	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อพบว่า หัวข้อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 ส่วนหัวข้ออื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่า

การจดทะเบียนพาณิชย์มีระบบที่สะดวกและรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 รองลงมาได้แก่ 1) การส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มอาชีพต่างๆในตำบลให้เข้มแข็งและยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 2) การพัฒนาทำนุบำรุงและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 3) การส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรในตำบลให้มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 ตามลำดับ ส่วนหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82

2.6 ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
1.การคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่	3.36	0.81	ปานกลาง	3
2.การรักษาความสะอาดถนนและบำรุงซ่อมแซมถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ	3.43	0.70	ปานกลาง	1
3.การจัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.31	0.78	ปานกลาง	4
4.การจัดการเกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณะในชุมชน	3.36	0.74	ปานกลาง	2
รวม	3.37	0.61	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.61 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อพบว่า ทุกหัวข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยหัวข้อการรักษาความสะอาดถนนและบำรุงซ่อมแซมถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.43 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 รองลงมา ได้แก่ 1) การจัดการเกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณะในชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 2) การคุ้มครอง ดูแลบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และ 3) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 ตามลำดับ

2.7 ความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.8 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
1.การบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี	3.70	0.85	มาก	2
2.การส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง	3.65	0.75	มาก	4
3.การจัดกิจกรรมส่งเสริมความเลื่อมใสศรัทธา ในศาสนา	3.70	1.27	มาก	3
4.การจัดกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา สำหรับเยาวชน	3.56	0.78	มาก	5

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
5. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น	3.74	0.77	มาก	1
รวม	3.67	0.67	มาก	

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในภาพรวมอยู่ระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการกีฬาจารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 3.74 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 รองลงมาได้แก่

- 1) การบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85
- 2) การจัดกิจกรรมส่งเสริมความเลื่อมใสศรัทธาในศาสนา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27
- 3) การส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

ตามลำดับ ส่วนหัวข้อการจัดกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนาสำหรับเยาวชน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดเท่ากับ 3.56 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ทั้ง 6 ด้าน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ การทดสอบค่า t-test และการทดสอบค่า f-test ซึ่งปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test ในการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามเพศ

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ องค์การบริหารส่วนตำบล	เพศชาย		เพศหญิง		t	sig
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.		
1. ผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.31	0.60	3.43	0.40	-1.596	0.111
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต	3.52	0.51	3.56	0.57	-0.650	0.516
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบ ชุมชน สังคม และการรักษา ความสงบเรียบร้อย	3.30	0.65	3.31	0.63	-0.107	0.915
4. ผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุนพาณิชย์กรรม และการท่องเที่ยว	3.30	0.65	3.30	0.63	-0.107	0.915
5. ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	3.30	0.59	3.42	0.62	-1.745	0.082

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ องค์การบริหารส่วนตำบล	เพศชาย		เพศหญิง		t	sig
	$\bar{X}$	S. D.	$\bar{X}$	S. D.		
6.ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.63	0.73	3.70	0.63	-1.046	0.296
ภาพรวม	3.42	0.50	3.47	0.51	-1.091	0.276

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ประชาชนเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ f-test ในการเปรียบเทียบระดับ
ความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามอายุ

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ องค์การบริหารส่วนตำบล	แหล่งความ แปรปรวน	Df	Sum of Squares	Mean Square	f	Sig
1. ผลสัมฤทธิ์ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	5	3.48	0.69	1.59	0.161
	ภายในกลุ่ม	362	158.01	0.43		
	รวม	367	161.49			
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	5	4.27	0.85	3.00	0.011*
	ภายในกลุ่ม	362	103.23	0.28		
	รวม	367	107.51			

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ องค์การบริหารส่วนตำบล	แหล่งความ แปรปรวน	Df	Sum of Squares	Mean Square	f	Sig
3.ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัด ระเบียบชุมชน สังคม และการ รักษาความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5 361 366	8.30 139.30 147.60	1.66 0.38	4.30	0.001*
4. ผลสัมฤทธิ์ด้านการวาง แผนการส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5 361 366	8.30 139.30 147.60	1.66 0.38	4.30	0.001*
5.ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหาร จัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5 362 367	6.46 130.64 137.10	1.29 0.36	3.58	0.004*
6.ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5 362 367	6.46 130.64 137.16	0.72 0.44	1.615	0.155
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	5 361 366	5.22 87.76 92.47	1.04 0.24	4.29	0.001*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานตามภารกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบ

เรียบร้อย ผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยวและผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานและผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างน้อย 2 คู่ในทุกกลุ่ม

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ f-test ในการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษา

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ องค์การบริหารส่วนตำบล	แหล่งความ แปรปรวน	Df	Sum of Squares	Mean Square	f	sig
1. ผลสัมฤทธิ์ด้าน โครงสร้าง พื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	3	2.841	0.947	2.172	0.011*
	ภายในกลุ่ม	363	158.653	0.436		
	รวม	366	161.494			
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	3	0.973	0.324	1.108	0.091
	ภายในกลุ่ม	363	106.540	0.293		
	รวม	366	107.513			
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัด ระเบียบชุมชน สังคม และ การรักษาความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	3	4.240	1.413	3.578	0.346
	ภายในกลุ่ม	363	143.372	0.395		
	รวม	366	147.612			
4. ผลสัมฤทธิ์ด้านการวาง แผนการส่งเสริม การลงทุน พาณิชย์กรรมและการ ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	4.240	1.413	3.578	0.014*
	ภายในกลุ่ม	363	143.372	0.395		
	รวม	366	147.612			

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของ องค์การบริหารส่วนตำบล	แหล่งความ แปรปรวน	Df	Sum of Squares	Mean Square	<i>f</i>	sig
5.ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหาร จัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 363 366	7.191 129.917 137.108	2.397 0.357	6.716	0.014*
6.ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 363 366	1.837 164.234 166.071	0.612 0.451	1.357	0.000*
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 363 366	2.797 90.182 92.979	0.932 0.248	3.753	0.011*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวม พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และยังพบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบ

ชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากนั้นได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ผลปรากฏผลดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร
มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า
จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา		ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา/ ปวช./ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	3.4407	3.4643	3.7212	2.8267
ประถมศึกษา	3.4407	-	0.0237	-0.2805	0.6140
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	3.4643	-	-	-0.2569	0.6377
ปริญญาตรี	3.7212	-	-	-	0.8945*
สูงกว่าปริญญาตรี	2.8267	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มีจำนวน 1 คู่ โดยกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งเมื่อพิจารณาทางด้าน จำแนกตามระดับการศึกษาและทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ผลปรากฏดังตารางที่ 4.13 – 4.16

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา		ประถม ศึกษา	มัธยมศึกษา/ ปวช./ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	3.3991	3.3333	3.7273	2.6900
ประถมศึกษา	3.3991	-	0.0658	-0.3282	0.4991
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	3.3333	-	-	-0.3939	0.4333
ปริญญาตรี	3.7273	-	-	-	0.8273
สูงกว่าปริญญาตรี	2.6900	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่พบรายคู่ใดที่มีความคิดเห็นต่อผลการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้าน โครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร
 มุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น
 จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ประม ศึกษา	มัธยมศึกษา/ ปวช./ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
	$\bar{X}$	3.2793	3.3463	3.5909	2.5333
ประถมศึกษา	3.2793	-	-0.0670	-0.3116	0.7459
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	3.3463	-	-	-0.2447	0.8129*
ปริญญาตรี	3.5909	-	-	-	1.0576*
สูงกว่าปริญญาตรี	2.5333	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อ
 การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยวของ
 องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับ
 การศึกษาเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ
 การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยวของ
 องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น โดยรวมแตกต่างกันอย่าง
 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรีและกลุ่มระดับ
 การศึกษามัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นโดยรวมมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษา
 ประถมศึกษาและกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร
มุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า
จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา		ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ ปวช./ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	3.4025	3.3178	3.7273	2.3500
ประถมศึกษา	3.4025	-	0.0846	-0.3248	1.0525*
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	3.3178	-	-	-0.4094	0.9678*
ปริญญาตรี	3.7273	-	-	-	1.3773*
สูงกว่าปริญญาตรี	2.3500	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษาและกลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. ส่วนกลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร
 มุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น
 จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ ปวช./ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
	$\bar{X}$	3.6619	3.6930	3.8182	3.1200
ประถมศึกษา	3.6619	-	0.0743	0.2074	0.3037
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	3.6930	-	-	0.2109	0.3061
ปริญญาตรี	3.8182	-	-	-	0.3622
สูงกว่าปริญญาตรี	3.1200	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe พบว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ f-test ในการเปรียบเทียบระดับ
 ความคิดเห็นต่อผลการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
 เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามอาชีพ

การบริหารแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์	แหล่งความ แปรปรวน	Df	Sum of Squares	Mean Square	f	Sig
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.132	0.283	0.641	0.634
	ภายในกลุ่ม	363	160.362	0.442		
	รวม	367	161.494			
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4	0.697	0.174	0.592	0.669
	ภายในกลุ่ม	363	106.816	0.294		
	รวม	367	107.513			
3. ด้านการจัดระเบียบ ชุมชน สังคม และการ รักษาความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	4	1.948	0.487	1.210	0.306
	ภายในกลุ่ม	363	145.664	0.402		
	รวม	367	147.612			
4. ด้านการวางแผน การ ส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์ก กรรมและการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	1.948	0.487	1.210	0.306
	ภายในกลุ่ม	363	145.664	0.402		
	รวม	367	147.612			
5. ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.296	0.324	0.866	0.484
	ภายในกลุ่ม	363	135.812	0.374		
	รวม	367	137.108			
6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	4	2.771	0.693	1.540	0.190
	ภายในกลุ่ม	363	163.300	0.450		
	รวม	367	166.071			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.315	0.329	1.299	0.270
	ภายในกลุ่ม	363	91.64	0.253		
	รวม	367	92.979			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 พบว่าความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามอาชีพโดยภาพรวมและรายด้านของประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ f-test ในการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้

การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์	แหล่งความแปรปรวน	Df	Sum of Squares	Mean Square	<i>f</i>	Sig
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.259	0.565	1.288	0.274
	ภายในกลุ่ม	363	159.235	0.439		
	รวม	367	161.494			
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4	3.556	0.889	3.104	0.016*
	ภายในกลุ่ม	363	103.957	0.286		
	รวม	367	107.513			
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	4	4.677	1.169	2.961	0.020*
	ภายในกลุ่ม	362	142.935	0.395		
	รวม	366	147.612			
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	4.677	1.169	2.961	0.020*
	ภายในกลุ่ม	362	142.935	0.395		
	รวม	366	147.612			
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4	6.308	1.577	4.377	0.020*
	ภายในกลุ่ม	363	130.800	0.360		
	รวม	367	137.108			

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

การบริหารแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์	แหล่งความ แปรปรวน	Df	Sum of Squares	Mean Square	<i>f</i>	Sig
6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม	4 363	9.005 157.066	2.251 0.433	5.203	0.000*
	รวม	367	166.071			
	ระหว่างกลุ่ม	4	4.355	1.089	4.447	0.020*
รวม	ภายในกลุ่ม	363	88.625	0.245		
	รวม	367	92.979			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้ โดยภาพรวม พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ 1) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2) ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 3) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 4) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นและ 5) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และยังพบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้าน โครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากนั้นได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร
 มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า
 จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่

รายได้	ต่ำกว่า	5,001- 5,000	10,001- 10,000	15,001- 15,000	20,001- 20,000	20,001 บาท/ เดือน ขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.3989	3.4849	3.7578	3.1000	3.2467
ต่ำกว่า 5,000บาท/เดือน	3.3989	-	-0.0860	-0.3589*	0.2989	0.1522
5,001- 10,000บาท/เดือน	3.4849	-	-	-0.2729	0.3849	0.2383
10,001-15,000บาท/เดือน	3.7578	-	-	-	0.6578	0.5111
15,001-20,000บาท/เดือน	3.1000	-	-	-	-	-0.1467
20,001ขึ้นไป	3.2467					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 1 คู่ คือกลุ่มที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท/เดือน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000บาท/เดือนซึ่งเมื่อพิจารณารายด้านจำแนกตามรายได้และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของScheffe ผลปรากฏดังตารางที่ 4.13 – 4.16

ตารางที่ 4.20 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหาร
มุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตขององค์การบริหารส่วนตำบล
เมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่

รายได้		ต่ำกว่า 5,000 บาท/ เดือน	5,001- 10,000 บาท/ เดือน	10,001- 15,000 บาท/ เดือน	15,001- 20,000 บาท/ เดือน	20,001 ขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.4984	3.5575	3.8444	3.2667	3.5667
ต่ำกว่า 5,000บาท/เดือน	3.4984	-	-0.0590	-0.3460*	0.2318	-0.0682
5,001- 10,000บาท/เดือน	3.5575	-	-	-0.2870	0.2908	-0.0092
10,001-15,000บาท/เดือน	3.8444	-	-	-	0.5778	0.2778
15,001-20,000บาท/เดือน	3.2667	-	-	-	-	-0.3000
20,001ขึ้นไป	3.5667					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์
ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า
จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการ
บริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
มีจำนวน 1 คู่ คือกลุ่มที่มีรายได้ 10,001- 15,000 บาท/เดือน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่มี
รายได้ต่ำกว่า 5,000บาท/เดือน

ตารางที่ 4.21 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่

รายได้		ต่ำกว่า	5,001-	10,001-	15,001-	20,001
		5,000	10,000	15,000	20,000	บาท/ เดือน
		บาท/ เดือน	บาท/ เดือน	บาท/ เดือน	บาท/ เดือน	ขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.2610	3.3290	3.6111	2.9000	2.9667
ต่ำกว่า 5,000บาท/เดือน	3.2610	-	-0.0680	-0.3501	0.3610	0.2943
5,001- 10,000บาท/เดือน	3.3290	-	-	-0.2821	0.4290	0.3623
10,001-15,000บาท/เดือน	3.6111	-	-	-	0.7111	0.6444
15,001-20,000บาท/เดือน	2.9000	-	-	-	-	-0.667
20,001ขึ้นไป	2.9667	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.21 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบรายคูใดที่มีความคิดเห็นต่อผลการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.22 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่

รายได้	ต่ำกว่า	5,001-	10,001-	15,001-	20,001	
	5,000	10,000	15,000	20,000	บาท/ เดือน ขึ้นไป	
	บาท/ เดือน	บาท/ เดือน	บาท/ เดือน	บาท/ เดือน		
	$\bar{X}$	3.2610	3.3290	3.6111	2.9000	2.9667
ต่ำกว่า 5,000บาท/เดือน	3.2610	-	-0.0680	-0.3501	0.3610	0.2943
5,001- 10,000บาท/เดือน	3.3290	-	-	-0.2821	0.4290	0.3623
10,001-15,000บาท/เดือน	3.6111	-	-	-	0.7111	0.6444
15,001-20,000บาท/เดือน	2.9000	-	-	-	-	-0.667
20,001ขึ้นไป	2.9667	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.22 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบรายคู่ใดที่มีความคิดเห็นต่อผลการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรม และการท่องเที่ยวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่

รายได้		ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน	5,001- 10,000 บาท/เดือน	10,001- 15,000 บาท/เดือน	15,001- 20,000 บาท/เดือน	20,001 บาท/เดือนขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.3467	3.3448	3.7500	2.9000	3.0000
ต่ำกว่า 5,000บาท/เดือน	3.3467	-	0.0019	-0.4033*	0.4467	0.3467
5,001- 10,000บาท/เดือน	3.3448	-	-	-0.4052*	0.4448	0.3448
10,001-15,000บาท/เดือน	3.7500	-	-	-	0.8500	0.7500
15,001-20,000บาท/เดือน	2.9000	-	-	-	-	-0.1000
20,001ขึ้นไป	3.0000	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.23 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 2 คู่คือกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท/เดือน และกลุ่มที่มีรายได้ 10,001- 15,000 บาท/เดือน ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้ 5,001- 10,000 บาท/เดือน

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่

รายได้	ต่ำกว่า	5,001-	10,001-	15,001-	20,001	
	5,000	10,000	15,000	20,000	บาท/ เดือน ขึ้นไป	
	บาท/ เดือน	บาท/ เดือน	บาท/ เดือน	บาท/ เดือน		
	$\bar{X}$	3.5500	3.8293	3.9600	3.3600	3.6400
ต่ำกว่า 5,000บาท/เดือน	3.5500	-	-0.2793*	-0.4100*	0.1900	-0.0900
5,001- 10,000บาท/เดือน	3.8293	-	-	-0.1307	0.4693	0.1893
10,001-15,000บาท/เดือน	3.9600	-	-	-	0.6000	0.3200
15,001-20,000บาท/เดือน	3.3600	-	-	-	-	-0.2800
20,001ขึ้นไป	3.6400	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.24 เมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามรายได้เป็นรายคู่ พบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มีจำนวน 2 คู่ คือ กลุ่มที่มีรายได้5,001- 10,000บาท/เดือนมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน และกลุ่มที่มีรายได้ 10,001- 15,000 บาท/เดือนค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้กว่า 5,000 บาท/เดือน

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 รายมีกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะจำนวน 18 รายซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.25 ข้อเสนอแนะการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4
- เสนอแนะให้เพิ่มงบประมาณ โครงการก่อสร้างต่างๆ	
- เสนอแนะให้ก่อสร้างรางระบายน้ำเสียภายในหมู่บ้าน	
- เสนอแนะให้อบต.ก่อสร้างศาลาประชาคมหมู่บ้าน	
- อยากให้มีตลาดสดที่เป็นมาตรฐาน	
2.ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3
- ให้มีการส่งเสริมกิจกรรมสำหรับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เช่นกิจกรรมกีฬา	
- ให้มีการแจกจ่ายวัสดุอุปกรณ์กีฬาอย่างทั่วถึง	
3.ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	1
- อยากให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค	
4.ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	2
- อยากให้ส่งเสริมด้านวิชาการแก่เกษตรกร และมีแหล่งน้ำสำหรับทำการเกษตรอย่างเพียงพอ	
- อยากให้จัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพต่างอย่างต่อเนื่องและสร้างกลุ่มให้เข้มแข็ง	

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
5.ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2
- อยากให้มีการสร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้	
- อยากให้มีกิจกรรมต่างๆของเยาวชนในตำบล เช่น กิจกรรมการปลูกต้นไม้ร่วมกัน	
6.ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	6
- ควรอนุรักษ์จารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป	
- ควรมีการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม มากกว่าปัจจุบัน อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง	
- ให้ อบต.มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและ งานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง	

จากตารางที่ 4.25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นทั้ง 6 ด้านสรุปได้ว่ามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภารกิจด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นมากที่สุด รองลงมาคือ ภารกิจด้าน โครงสร้างพื้นฐานและภารกิจด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตตามลำดับ และยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับภารกิจด้านอื่นๆ ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปนำเสนอต่อผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์เพิ่มสูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะกล่าวถึงงานศึกษาทั้งหมดที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่เริ่มต้นการวิจัยและผลที่ค้นพบผู้ศึกษาขอเสนอเนื้อหาสาระแบ่งเป็น 3 ส่วนหลักคือ

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น โดยกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ตามปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนและ 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านงานโครงสร้างพื้นฐาน 2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย 4) ผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว 5) ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ 6) ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีภูมิลำเนาหรืออาศัยอยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่าจังหวัดขอนแก่น จำนวน 4,679 คน กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะคล้ายกลุ่มประชากร แต่ต้องสามารถอ่านออกเขียนได้ มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์และอาศัยอยู่ในชุมชนในช่วงเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน 2556 จำนวน 368 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งคำถามออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา มีลักษณะเป็น Rating Scale 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาอำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะตามที่กำหนดและเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดกลับคืนจำนวน 368 ชุดแล้วตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปหาค่าด้วยสถิติเชิงพรรณนาได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามภารกิจ และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าทดสอบที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) รวมทั้งการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลผลการวิจัยพบว่า

1.1 ผลการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุอยู่ในช่วง 41-60 ปี ร้อยละ 58.60 มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 60.60 ประกอบอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 65.50 และมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน ร้อยละ 57.61

1.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น ทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.45) และพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.67) รองลงมาคือผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต (ค่าเฉลี่ย 3.54) ผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ค่าเฉลี่ย 3.38) ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.37) ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย (ค่าเฉลี่ย 3.30) และด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว (ค่าเฉลี่ย 3.30) ตามลำดับและเมื่อพิจารณารายด้านพบข้อสรุปดังต่อไปนี้

1) ผลสัมฤทธิ์ด้าน โครงสร้างพื้นฐานภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การจัดให้มีถนนที่ใช้ในการคมนาคม และสัญจรไปมาที่สะดวกปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย 3.60) ส่วนอีก 3 หัวข้ออยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ มีระบบการขออนุญาตก่อสร้างและควบคุมอาคารที่ดี (ค่าเฉลี่ย 3.38) รองลงมา ได้แก่ การจัดให้ตลาดสำหรับซื้อขายและมีการควบคุมดูแลระบบตลาดที่ดี (ค่าเฉลี่ย 3.38) และ การจัดให้มีแหล่งน้ำ/ระบบประปาครบทุกหมู่บ้านและมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ (ค่าเฉลี่ย 3.20)

2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การส่งเสริมให้วัยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส อย่างครอบคลุมทั่วถึงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.54) รองลงมา ได้แก่ การส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) (ค่าเฉลี่ย 3.68) การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถดูแลเด็กให้มีพัฒนาการสมวัย (ค่าเฉลี่ย 3.57) และการจัดระบบการควบคุมและป้องกันโรค ไข้เลือดออกและโรคพิษสุนัขบ้าอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง (ค่าเฉลี่ย 3.51) และพบประเด็นที่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 หัวข้อ ได้แก่ การส่งเสริมการกีฬาและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.37) และการส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.18) ตามลำดับ

3) ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การจัดให้มีหน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีความพร้อมในการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในตำบล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.56) ส่วนหัวข้ออื่นอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ และการจัดระบบรักษาความสะอาด กำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในชุมชน (ค่าเฉลี่ย 3.50) การคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพย์สินสาธารณะ (ค่าเฉลี่ย 3.36) การจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นไปตามกฎหมายควบคุมอาคาร (ค่าเฉลี่ย 3.35) และการออกประชาคมเพื่อประชาสัมพันธ์เรื่องราวและความรู้ต่างๆ (ค่าเฉลี่ย 3.33) ตามลำดับ

4) ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อพบว่า การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ส่วนหัวข้ออื่นๆอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่า การจดทะเบียนพาณิชย์มีระบบที่สะดวกและรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (ค่าเฉลี่ย 3.40) รองลงมา ได้แก่ การส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มอาชีพต่างๆ ในตำบลให้เข้มแข็งและยั่งยืน (ค่าเฉลี่ย 3.27) การพัฒนาทำนุบำรุงและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.23) การส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรในตำบลให้มี

รายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต (ค่าเฉลี่ย 3.18) และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.14) ตามลำดับ

5) ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อพบว่า การรักษาความสะอาดถนนและบำรุงซ่อมแซมถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะอยู่ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.43 ส่วนหัวข้ออื่นอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งพบว่าการจัดการเกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณะในชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.36 รองลงมาได้แก่ การคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ (ค่าเฉลี่ย 3.36) และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ค่าเฉลี่ย 3.31) ตามลำดับ

6) ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 โดยหัวข้อการจัดกิจกรรมส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3.74 รองลงมาได้แก่ การบำรุงรักษาศิลปประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี (ค่าเฉลี่ย 3.70) การจัดกิจกรรมส่งเสริมความเลื่อมใสศรัทธาในศาสนา (ค่าเฉลี่ย 3.70) การส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ย 3.65) ตามลำดับ ส่วนการจัดกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนาสำหรับเยาวชน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (ค่าเฉลี่ย 3.56)

1.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้

1) ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

2) ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ 1) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย 3) ด้านการวางแผน

การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยวและ 4) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่าประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อผลการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ 1) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 2) ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว 3) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและ 4) ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน

5) ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกันและเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ 1) ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต 2) ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว 3) ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น และ 4) ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมี

ความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.4 ผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

มีผู้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่นจำนวน 18 คนจากกลุ่มตัวอย่าง 368 คนสรุปรายละเอียดได้ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้เสนอแนะให้เพิ่มงบประมาณโครงการก่อสร้างต่างๆ เช่น ก่อสร้างรางระบายน้ำเสียภายในหมู่บ้านและก่อสร้างศาลาประชาคมหมู่บ้านรวมทั้งอยากให้มีตลาดสดที่เป็นมาตรฐานในตำบล
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิตได้เสนอแนะให้มีการส่งเสริมกิจกรรมสำหรับเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรมกีฬารวมทั้งให้มีการแจกจ่ายวัสดุอุปกรณ์กีฬาอย่างทั่วถึง
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยได้เสนอแนะอยากให้เพิ่มการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยวได้เสนอแนะอยากให้ส่งเสริมด้านวิชาการแก่เกษตรกร และมีแหล่งน้ำสำหรับทำการเกษตรอย่างเพียงพอรวมทั้งอยากให้จัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพต่างอย่างต่อเนื่องและสร้างกลุ่มให้เข้มแข็ง
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอแนะอยากให้มีการสร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และอยากให้มีการกิจกรรมต่างๆ ของเยาวชนในตำบล เช่น กิจกรรมการปลูกต้นไม้ร่วมกัน
6. ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้เสนอแนะให้อนุรักษ์จารีตประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไปโดยการจัดกิจกรรมด้านวัฒนธรรม มากกว่าปัจจุบัน อย่างน้อยปีละ 2-3 ครั้งรวมทั้งควรจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และงานประเพณีประจำปีอย่างต่อเนื่อง

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า การนำกระบวนการของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการดำเนินงานตามภารกิจอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนายังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควรเนื่องจาก ประชาชนยังไม่พึงพอใจต่อผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานข้างต้นเท่าที่ควร แสดงให้เห็นว่า การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อาจยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสูงสุด

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ได้นำหลักการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการบริหารจัดการภารกิจตามอำนาจหน้าที่ โดยปฏิบัติตามขั้นตอนของกระบวนการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการวางแผนกลยุทธ์ขององค์การ 2) ขั้นตอนการกำหนดรายละเอียดของตัวบ่งชี้วัดผลการดำเนินงาน 3) การวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงาน 4) การให้รางวัลตอบแทน (วิระยุทธ ชาติตะกาศกุล, 2547: 2-3) แต่งานวิจัยในครั้งนี้มุ่งประเมินเพียงขั้นตอนการวัดและการตรวจสอบผลการดำเนินงานในแง่ความคิดเห็นของประชาชนผู้มีส่วนได้และส่วนเสียเท่านั้น จึงไม่สามารถตอบได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา มีจุดอ่อนในขั้นตอนใดของกระบวนการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่จะต้องพัฒนา แต่จะมองจุดอ่อนในภาพรวม ซึ่งพบว่า การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนาส่วนใหญ่จะเน้นเฉพาะกิจกรรมหรือโครงการ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการภารกิจน้อย การสำรวจและนำข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชนมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจึงค่อนข้างน้อยตามไปด้วย แผนพัฒนาตำบลส่วนใหญ่เน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ไม่ครอบคลุมภารกิจที่องค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบ มีการนำแนวคิดทักษะและกระบวนการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์มาใช้ในการดำเนินงานตามภารกิจบ้างแต่อยู่ในระดับที่น้อยมากโดยเฉพาะขั้นตอนการวัดและตรวจสอบผลการดำเนินงาน สอดคล้องกับการศึกษาของกาญจนา บุญยัง และเทียนแก้ว เทียมสุวรรณ (2552) เรื่องการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ตามหลักการบริหารวงจรคุณภาพ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารคนและเงินแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก แต่นำขั้นตอนการตรวจสอบมาใช้ในการบริหารงานน้อยที่สุด สาเหตุอาจเนื่องมาจากผู้บริหารองค์การขาดความสนใจในการดำเนินงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่เข้าใจหลักการดำเนินงานทำให้ต่อต้านการกำหนดตัวชี้วัดผลงานของผู้ปฏิบัติ และขาดผู้รับผิดชอบใน

การติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนางลักษณ์ ชื่นแจ้ง (2535) เรื่องการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี ที่พบว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวทางการบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์แต่ในทางปฏิบัติพบว่า นายกษาดความรู้ความเข้าใจทักษะและความชำนาญด้านการบริหารงานขาด ทฤษฎีบริหารตามหลักวิชาการและการมีส่วนร่วมส่งผลให้การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ไม่มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเมื่อพิจารณาผลการวิจัยรายด้าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการ ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ผลสัมฤทธิ์ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ผลสัมฤทธิ์ด้านการ บริหารจัดการการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบ ชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย และผลสัมฤทธิ์ด้านการวางแผนการส่งเสริม การลงทุนพาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว ตามลำดับ ซึ่งสรุปแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1) ผลสัมฤทธิ์ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน พบความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะ องค์การบริหารส่วนตำบลมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการพัฒนาประกอบกับพื้นที่ ของตำบลมีพื้นที่รับผิชอบที่กว้างใหญ่มากถึง 57 ตารางกิโลเมตร ซึ่งยังมีเส้นทางคมนาคมหลาย สายในพื้นที่ซึ่งขาดการปรับปรุงดูแลให้สามารถใช้งานได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ระบบการขอ อนุญาตก่อสร้าง ซึ่งเป็นหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอาจเป็นเพราะ จังหวัดขอนแก่นได้ประกาศให้เป็น เขตพื้นที่ควบคุมอาคารเต็มพื้นที่ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 การก่อสร้าง คัดแปลง รื้อถอนอาคารจะต้องขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ประกอบกับ องค์การบริหารส่วน ตำบลมีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดี ในส่วนของแหล่งน้ำ/ระบบประปาหมู่บ้านถึงแม้จะมีครบทุก หมู่บ้านแต่ก็ยังประสบปัญหาภัยแล้งเฉพาะในช่วงหน้าแล้ง การจัดตลาดนัดตลาดนัดสำหรับ ประชาชนสัปดาห์ละ 3 ครั้ง

2) ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก นโยบายของรัฐบาลปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับด้านการส่งเสริมสุขภาพแก่ ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสเป็นนโยบายเร่งด่วน ประกอบกับ องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็น หน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่ปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลและมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องของประชาชน กลุ่มดังกล่าวซึ่งอยู่ในพื้นที่โดยละเอียดจึงสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการด้านเบี้ยยังชีพ และเงินสงเคราะห์ต่างๆได้อย่างครบถ้วน ในส่วนการจัดระบบการควบคุมและป้องกัน โรค ไข้เลือดออกและโรคพิษสุนัขบ้า การส่งเสริมการกีฬาและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาอย่างต่อเนื่องและ การส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน

อย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถดูแลเด็กให้มีพัฒนาการสมวัย การส่งเสริมการศึกษาออกโรงเรียน (กศน.) และพบประเด็นที่อยู่ระดับปานกลาง เนื่องจากภารกิจด้านต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบล ดำเนินการบางภารกิจยังขาดบุคลากรที่มีความรู้เชี่ยวชาญและขาดผู้รับผิดชอบโดยตรง เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีส่วนสาธารณสุข และผู้รับผิดชอบงานการศึกษาออกโรงเรียน แต่สามารถดำเนินการได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น

3) ผลสัมฤทธิ์ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากนโยบายของผู้บริหารให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว อยู่ในระดับกลางๆ เพราะถือว่าการดำเนินงาน ในด้านนี้สามารถดำเนินการไปได้อย่างรวดเร็วไม่มีปัญหาหรือพบข้อบกพร่องด้วยประการใดถึงแม้ว่าจะขาดบุคลากรผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวอยู่บ้าง

4) ผลสัมฤทธิ์ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจาก ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร แต่การดำเนินการจะดำเนินการเองแต่ละครอบครัวขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง และยั่งยืน การพัฒนาทำนุบำรุงและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนการส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรในตำบลให้มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง ถือว่าประชาชนยังให้ความสำคัญในระดับปานกลางเพราะยังไม่มียุทธศาสตร์หรือชมรมด้านการท่องเที่ยวที่จะสร้างงานสร้างรายได้อย่างเป็นรูปธรรม แต่ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจดทะเบียนพาณิชย์มีระบบที่สะดวกและรวดเร็วอยู่ในระดับมาก เพราะประชาชนให้ความสำคัญกับการเสนอแนะปัญหาต่างๆ เข้าสู่แผน และการบริการจดทะเบียนพาณิชย์สำหรับผู้ประกอบการค้าที่สะดวก ไม่มีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อนจึงทำให้อยู่ในระดับมาก

5) ผลสัมฤทธิ์ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลางอาจเนื่องมาจาก ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา ร้อยละ 80 จะเป็นพื้นที่ป่าที่อุดมสมบูรณ์ประชาชนให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ป่าพอสมควร มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง การรักษาความสะอาดถนนและบำรุงซ่อมแซมถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะการจัดการเกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณะในชุมชนการคุ้มครองดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ และการจัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เหล่านี้ถือเป็นเรื่องที่ประชาชนในพื้นที่ให้ความสำคัญมากพอสมควรเพราะวิถีชีวิตของประชาชน จะเกี่ยวข้องกับธรรมชาติป่าไม้ เป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลก็มีการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสะอาดถนนและบำรุงซ่อมแซมถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะการจัดการเกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณะในชุมชนอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว

6) ผลสัมฤทธิ์ด้านการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากอาจเนื่องมาจาก ประชาชนของตำบลเมืองเก่าพัฒนา มีประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดกัน มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากส่วนราชการในระดับจังหวัด ระดับ อำเภอ ท้องถิ่นและประชาชนในพื้นที่ยังให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการกีฬา จารีต ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น มีการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความเลื่อมใสศรัทธาในศาสนา มีการส่งเสริม ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัย สำหรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานตาม ภารกิจอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุดสำหรับประชาชนนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองเก่าพัฒนา ควรดำเนินการ ดังนี้

3.1.1 ประสานงานกับหน่วยงานราชการ และภาคประชาชนในพื้นที่อย่างเป็นทางการ เป็น รูปธรรม ในการร่วมคิด ร่วมดำเนินงาน และร่วมจัดทำแผน กิจกรรม โครงการที่สอดคล้องกับ ความ ต้องการของประชาชน ตามศักยภาพของท้องถิ่น ดังเช่น

- 1) การจัดให้มีระบบประปาครบทุกหมู่บ้านและมีน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค อย่างเพียงพอ
- 2) การส่งเสริมและพัฒนา กลุ่มอาชีพต่างๆอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างงานสร้าง รายได้แก่ประชาชน
- 3) การจัดกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง

3.1.2 ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานตามภารกิจอำนาจ หน้าที่ให้ประชาชนรับทราบมากขึ้น เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและเสริมสร้างความเข้าใจระหว่าง อบต. กับประชาชน

3.1.3 ควรสนับสนุนการมีส่วนร่วมของกลุ่มต่างๆอย่างชัดเจน เช่น กลุ่มเยาวชน กลุ่มอาชีพ เป็นต้น

3.1.4 ควรสนับสนุนให้ผู้บริหารและบุคลากรได้รับการฝึกอบรม สัมมนา หรือ ศึกษาต่อ เพื่อพัฒนาตนเอง เพิ่มพูนความรู้ความสามารถให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการทำงานที่มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ดี

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษาการพัฒนาตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์เพื่อนำไปพัฒนาการบริหารแบบมุ่ง ผลสัมฤทธิ์ไปสู่การปฏิบัติและนำไปเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จของหน่วยงาน

3.2.2 ควรศึกษาการดำเนินงาน โดยทำการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นระยะและให้ความ มี ความต่อเนื่องเพื่อนำมาปรับปรุงและกำหนดเป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อไป

3.2.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์กับองค์การบริหารส่วน ตำบลอื่นที่มีขนาดใกล้เคียงกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญญาภัค ทองจันทร์ (2552) “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของกรมพัฒนาที่ดิน” วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- โกวิท พวงงาม (2546) *การปกครองท้องถิ่นไทย* กรุงเทพมหานคร วิทยุชน
- จตุพร พูลแก้ว (2545) “การศึกษาความเปลี่ยนแปลงในกรมประมงจากการใช้ระบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จตุรงค์ ราชพิทักษ์ (2546) “การบริหารงานส่งเสริมการเกษตรแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของสำนักงานเกษตรจังหวัดนครนายก” วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- เฉลิมพงศ์ มัสมนัย (2547) “การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์” วารสารการจัดการสมัยใหม่ (กรกฎาคม) 2: 131-139
- ชูศักดิ์ เทียงตรง (2518) *การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย* กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2543) “การบริหารผลการดำเนินงาน (Performance Management)” รวมบทความวิชาการ 100 ปี รัฐประศาสนศาสตร์ไทย. ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทิพาวดี เมฆสุวรรณ (2543) *การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์* นนทบุรี สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- นพเก้า ไพลิน (2545) “ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร ศึกษาเฉพาะกรณี โรงกลุ่มบริษัทโตชิบาประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- บุญชม ศรีสะอาด (2545) *การวิจัยเบื้องต้น* พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร สุวีริยาสาสน์
- ประทาน คงฤทธิ์ศึกษากร (2545) *การปกครองท้องถิ่น* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- ประหยัด หงส์ทองคำ (2526) *การพัฒนาการเมืองไทยโดยกระบวนการปกครองท้องถิ่น* กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิชย์

- “พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552” ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 126 ตอน 64 ก หน้า 1-8
- พัชรียา อุดมะ (2553) “ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง 2 สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ไพบุลย์ โพธิ์สุวรรณ (2551) “ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นสู่ผลสัมฤทธิ์ กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรุษฎีบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มาลินี เกตุ่ม (2547) “ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมองค์กรกับระบบการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์” รายงานการศึกษาศิลปะปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- วิญญู อังคนารักษ์ (2524) แนวคิดในการกระจายอำนาจปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ (2547) “การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์” (Online) / Aviliable : URL : <http://mail.rint.ac.th/-edu/w-vichakarn/personal.doc>.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ (2543) “การกำหนดตัวชี้วัดเพื่อประเมินผลสำเร็จขององค์กร” รวมบทความวิชาการ 100 ปี รัฐประศาสนศาสตร์ไทย ภาควิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วัชรภรณ์ จันทร์พุดพิงส์ (2546) ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการสวนสาธารณะอุทยานสวรรค์ นครสวรรค์ กรมอนามัย ศูนย์อนามัยที่ 8
- วีรพงษ์ เฉลิมรัตน์ (2539) คุณภาพในงานบริการ กรุงเทพมหานคร บริษัทประชา
- เสน่ห์ จุ้ยโต (2551) การบริหารนวัตกรรมแนวใหม่ โครงการส่งเสริมการแต่งตั้งรา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- _____ . (2545) “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ในเอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- _____ . (2550) “การบริหารทรัพยากรมนุษย์และภาวะผู้นำในการดำเนินกลยุทธ์” ใน ประมวลชุดวิชาการวางแผนและควบคุม สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

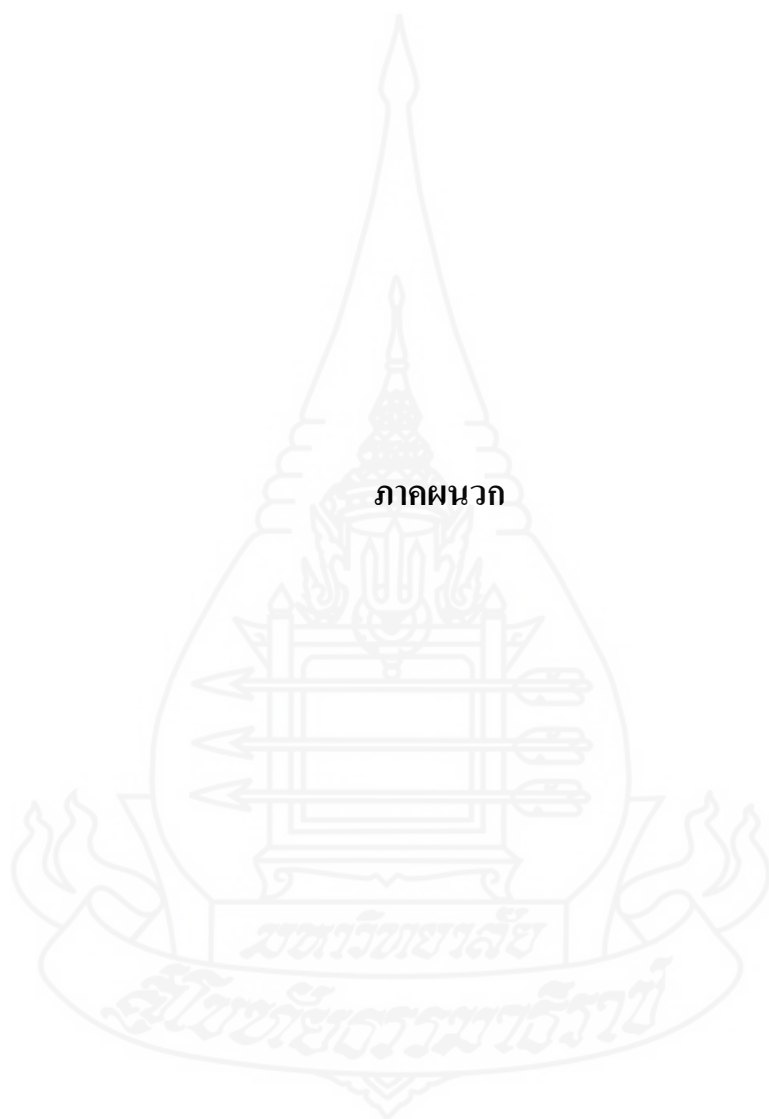
- เสนห์ จุ้ยโต (2550) *องค์การสมัยใหม่* โครงการส่งเสริมการแต่งตั้ง
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สุพจน์ ทรายแก้ว (2545) การจัดการภาครัฐแนวใหม่ New Public Management:NPM.
พระนครศรีอยุธยา โรงพิมพ์เทียนวัฒนา
- สุรศักดิ์ พันนา (2551) “การบริหารจัดการตามหลักบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลคำเขื่อนแก้ว อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ” วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สุดเฉลิม ศัตราพฤกษ์ (2554) การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ของเทศบาลตำบลที่ได้รับการยกฐานะ
จากองค์การบริหารส่วนตำบลช่วงปี 2550 – 2551 กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา
วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต รัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- สมเกียรติ ทรัพย์สวนแดง (2548) “ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ต่อภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง
ของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี”
ภาคินพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553) คู่มือการกำหนดสมรรถนะในราชการพลเรือน:
คู่มือสมรรถนะหลัก นนทบุรี สำนักงาน ก.พ.
_____. (2548) *คู่มือสมรรถนะข้าราชการพลเรือนไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักงาน ก.พ.
_____. (2550) *ตัวแบบ Competency กับการพัฒนาคุณภาพข้าราชการไทย*. กรุงเทพมหานคร
สำนักงานพัฒนาข้าราชการพลเรือน
- ธงชัย สันติวงษ์ (2533) *การบริหารงานบุคคล พิมพ์ครั้งที่ 2* กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช
- ธนรัตน์ เทพโยธิน (2544) “บทบาทและสมรรถนะของนักบริหารทรัพยากรมนุษย์ตามความ
คาดหวังของผู้บริหารระดับสูงขององค์การธุรกิจในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน”
การค้นคว้าแบบอิสระวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและ
องค์การ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ธาริณี อภัยโรจน์ (2554) “การศึกษาสมรรถนะหลักเพื่อการพัฒนาบุคลากร”วารสารวิทยบริการ
ปีที่ 22 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2554
- ปิยรัตน์ ชุณศรี (2548) “การเพิ่มพูนสมรรถนะของพนักงานระดับปฏิบัติการโดยการฝึกอบรม:
กรณีศึกษา 5 บริษัทในเครือซัมมิทกรุ๊ป” วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เพียงจิต บุญโต (2547) *Competency* กับการบริหารงานบุคคลยุคใหม่ กรุงเทพมหานคร
บริษัทกราฟฟิคฟอร์แมท (ไทยแลนด์) จำกัด
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา (2556) แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2557-2559)
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ชื่อ นายเพชรพงษ์ จิวนนท์
ตำแหน่ง นายอำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

2. ชื่อ ดร.ปรีดา นิลสาธุ
ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

3. ชื่อ ดร.สุธี ศรศักดิ์
ตำแหน่ง ข้าราชการครู โรงเรียนชุมแพศึกษา อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ 0522.17/ บ 556

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

๑๗ พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายอำเภอเวียงเก่า (นายเพชรพงษ์ จิระนนท์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายปัญญา ศรีศักดิ์ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การบริหารมุ่ง
ผลสัมฤทธิ์องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล
และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือ
วิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชา
วิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบ
และให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับ
นักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 086-2233819, 088-5486164

สาขาวิชา ฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
และขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข็มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. 02-5048181-6

โทรสาร. 02-5033612

ที่ ศธ 0522.17/บ 556

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

27 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ปลัดเทศบาลตำบลบ้านเปิด (นายปริดา นิลสาคุ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายปัญญา ศรีศักดิ์ตา นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การบริหารมุ่ง
ผลสัมฤทธิ์องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล
และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือ
วิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชา
วิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบ
และให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกับ
นักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 086-2233819, 088-5486164

สาขาวิชา ฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี
และขอขอบคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีย์ เข็มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. 02-5048181-6

โทรสาร. 02-5033612

ที่ ศธ 0522.17/บ 556

สาขาวิชาวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

27 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุธี ศรีศักดิ์ดา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นายปัญญา ศรีศักดิ์ดา นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กำลังทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา” ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ส่งมาพร้อมนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือวิจัยที่จัดทำนั้น มีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย สาขาวิชาวิทยาการจัดการ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัยโดยได้โปรดพิจารณาตรวจสอบ และให้ความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการศึกษาดังกล่าว หากต้องการสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อ นักศึกษาโดยตรงได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 086-2233819, 088-5486164

สาขาวิชา ฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณล่วงหน้า ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธีร์ เข้มทอง)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

โทร. 02-5048181-6

โทรสาร. 02-5033612

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามงานวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง

การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา
อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการบริหาร มุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น การศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการหาแนวทางในพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไข การดำเนินงานตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบล
  2. ข้อมูลที่ได้จากท่านจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ฉะนั้นแบบสอบถามทุกชุดจะไม่ระบุชื่อ ผู้ตอบแบบสอบถาม และจะไม่ส่งผลต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด การวิเคราะห์ข้อมูลและ เสนอผลงานผู้ศึกษาจะทำในภาพรวม
  3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้
    - ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
    - ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วน ตำบลเมืองเก่าพัฒนา
    - ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
  4. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความคิดเห็นของท่านตามความเป็นจริง เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาตำบลและผู้เกี่ยวข้อง
- ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

นายปัญญา ศรีศักดิ์

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความเป็นจริง

สำหรับผู้ศึกษา

1. เพศ

( ) ชาย ( ) หญิง

2. อายุ

( ) 18-30 ปี ( ) 31-40 ปี

( ) 41-50 ปี ( ) 51 - 60ปี

( ) 60ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

( ) ประถมศึกษา ( ) มัธยมศึกษา/ปวช./ปวท./ปวส.

( ) ปริญญาตรี ( ) สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

( ) เกษตรกร ( ) ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

( ) รับจ้างทั่วไป ( ) รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

( ) อื่นๆ (ระบุ).....

5. รายได้ต่อเดือน

( ) ต่ำกว่า 5,000บาท ( ) 5,001-10,000 บาท

( ) 10,001-15,000 บาท ( ) 15,001-20,000 บาท

( ) 20,001 ขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลเมือง

เก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจง พิจารณาข้อความในช่องด้านซ้ายมือ เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือที่ตรงกับตาม
ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการ บริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1.การจัดให้มีถนนที่ใช้ในการคมนาคมและ สัญจรไปมาที่สะดวกปลอดภัย						
2.การจัดให้มีแหล่งน้ำ / ระบบประปาครบทุก หมู่บ้านและมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ						
3.การจัดให้ตลาดสำหรับซื้อขายและ มีการควบคุมดูแลระบบตลาดที่ดี						
4.มีระบบการขออนุญาตก่อสร้างและควบคุม อาคารที่ดี						
5.การส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพต่างๆ อย่างต่อเนื่อง						
6.การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการและ ผู้ติดเชื้อเอดส์ อย่างครอบคลุมทั่วถึง						
7.การส่งเสริมการกีฬาและสนับสนุนอุปกรณ์ กีฬาอย่างต่อเนื่อง						

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์					สำหรับผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
8. การพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถดูแลเด็กให้มีพัฒนาการสมวัย						
9.การจัดระบบการควบคุมและป้องกันโรคไข้เลือดออกและโรคพิษสุนัขบ้าอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง						
10. การส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)						
11. การออกประชาคมเพื่อประชาสัมพันธ์เรื่องราวและความรู้ต่างๆ เช่น สิทธิเสรีภาพประชาชน การคุ้มครองผู้บริโภค						
12. การจัดให้มีหน่วยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีความพร้อมในการเผชิญเหตุสาธารณภัยที่เกิดขึ้นในตำบล						
13.การคุ้มครองและดูแลรักษาทรัพย์สินสาธารณะ เช่น วัด สนามกีฬา สวนสาธารณะ เป็นต้น						
14. การจัดระบบรักษาความสะอาด กำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยและดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในชุมชน						

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์					สำหรับผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
15.การจัดระเบียบของชุมชนให้เป็นไปตามกฎหมายควบคุมอาคาร เช่น การก่อสร้างต่างๆ						
16.การส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มอาชีพต่างๆในตำบลให้เข้มแข็งและยั่งยืน						
17. การส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎรในตำบลให้มีรายได้เพียงพอในการดำรงชีวิต						
18. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้อย่างต่อเนื่อง						
19.การพัฒนาทำนุบำรุงและประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของชุมชนอย่างต่อเนื่อง						
20. การจดทะเบียนพาณิชย์มีระบบที่สะดวกและรวดเร็ว						
21. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น						
22.การคุ้มครอง ดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่						
23.การรักษาความสะอาดถนนและบำรุงซ่อมแซมถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ						

หัวข้อการประเมิน	ระดับความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการ บริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์					สำหรับ ผู้วิจัย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
24. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกใน การรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						
25. การจัดการเกี่ยวกับการดูแลรักษาที่สาธารณะ ในชุมชน						
26. การบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี						
27. การส่งเสริมด้านการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง						
28. การจัดกิจกรรมส่งเสริมความเลื่อมใสศรัทธา ในศาสนา						
29. การจัดกิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา สำหรับเยาวชน						
30. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการกีฬา จารีต ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น						

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายปัญญา ศรีศักดิ์ดา
วัน เดือน ปีเกิด	8 ธันวาคม 2511
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเก่าพัฒนา อำเภอเวียงเก่า จังหวัดขอนแก่น
ตำแหน่ง	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ 8

